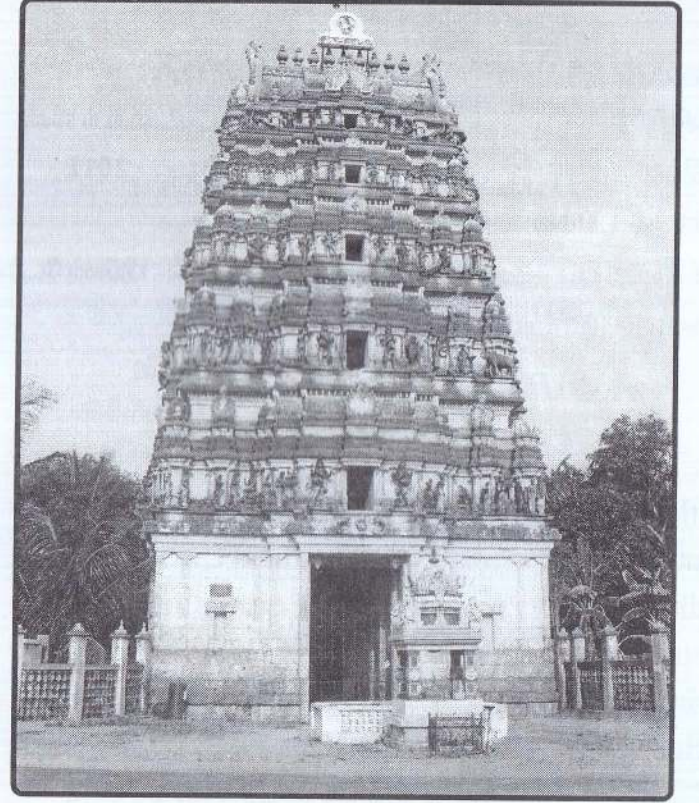

மாலை மான்மியம்

சின்னத்துரை உமாபாலன்

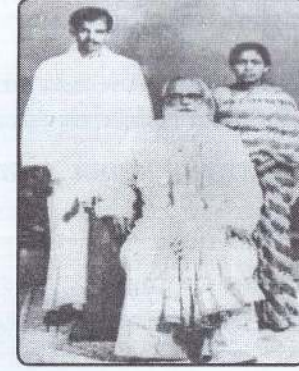
மாலை மான்மியம்

சின்னத்துரை உமாபாலன்

தலைப்பு : மாவை மான்மியம்
 ஆசிரியர் : சின்னத்துரை உமாபாலன்
 பதிப்பு : முதற்பதிப்பு ஆடி, 2011
 மொத்தப் பக்கங்கள் : 63 + x
 அச்சுப்பதிப்பு : அன்ரா டிஜிற்றல் ப்ரிண்டேர்ஸ்
 விலை : ரூபா 100

Title : Mavai Manmiyam
 Author : Sinnadurai Umapalan
 Edition : First Edition July, 2011
 Total pages : 63 + x
 Printed by : Andra Digital Printers.
 Price : 100/=

பண்டிதமணியுடன் பாவலர் தம்பதியினர்

சமர்ப்பணம்

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

அன்பின் வழியதாம் அற்றைத் தமிழர்
 இன்ப வாழ்வை இன்றெங் கண்ணில்
 காட்டி யருளும் கருணை யாலும்,
 பாட்டின் வழியாற் பண்டைச் சிறப்பும்
 நவயுக நலமும் நன்றே யிணைக்கும்
 தவமுகத் தாய்வுரு தண்டமிழ் தன்னில்
 பாவைப் பொழியும் பாவலர் தானாய்;
 மாவை மண்ணின் மாண்புரை மகளாய்
 அகவை எழுபத் தைந்திற் கால்பதித்
 தகவைத் தமிழ்த்தாய் மகவை, மலையை
 வணங்கும் வகையில், வாழ்த்தும் வழியில்
 மனம்நிறைந் திடவிம் மலர்சமர்ப் பணமே!

மாவையம்பதிக்கு மாணீ சேர் புலவர், மூத்த தமிழறிஞர், பாமணி
 ம. பார்வதிநாதசிவம் அவர்களின்
 பவளவிழாவை முன்னிட்டு இந்நூல் வெளியிடப்படுகின்றது.

மாவை ஆதீன மாவை ஆதீன கந்தா
மகாராஜஸ்ரீ ஷண்முகநாதக் குருக்கள் இரத்தினசபாபதிக் குருக்கள் அவர்கள் ஷுங்கிய

பிரார்த்தனை உரை

மாவிட்டபுரம் பதியை மாவை கந்தபெருமான் அருளாட்சி செய்து வருகின்றான். மேலும் இங்கு வாழ்ந்த அந்தண சிரேஷ்டர்களாலும், தமிழ் அறிஞர்களாலும், சான்றோர்களாலும் பெருஞ் சிறப்பைப் பெற்றது மாவைப்பதியாகும்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த மாவைப் பதியின் மகத்துவத்தைத் தொகுத்து மாவை மான்மியம் என்னும் பெயரில் வெளியிடுகின்றார் அன்பர் திரு. சின்னத்துரை உமாபாலன் அவர்கள். இத்துணை மாவை மாண்பையும் பதின்மூன்று பல்வகைப் பெருமை கொண்ட சான்றோர்களையும் தமது கவிப்புலச் சிறப்பினால், பாக்களாகவும் வெண்பாக்களாகவும் பாடி வெளிவருகின்றது.

உரையாசிரியர் என்னுஞ் சிறப்புப்பெற்ற மட்டுவில் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்களின் பேரனும், குருகவி கவிஞர் மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் மைந்தருமான புலவர் ம.பார்வதிநாதசிவம் அவர்களின் பவளவிழாவை முன்னிட்டு இந்நூல் வெளிவர இருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.

என் தந்தையார் மாவை மான்மியத்திற்கு ஒரு வாழ்த்துரை கொடுத்திருந்தால் அவர் மகிழ்வு பெற்றிருப்பார்.

மாவைப் பதியில் பிறந்து வளர்ந்த அன்பர் திரு.சின்னத்துரை உமாபாலன் அவர்களின் பணிகளை வாழ்த்தி மாவைக் கந்தப் பெருமானின் திருவருள் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அணிந்துரை

சிறப்பெலாம் அமைந்த மாவை மான்மியம்

தமிழ்ப்பற் றாலே தமிழ்ப்பணி ஆற்றும்
பழைமை வாய்ந்த பரம்பரை தன்னில்
வந்த உமாபாலன் பிறந்த ஊராம்
மாவைப் பதியில் பற்றுளம் கொண்டவர்.
மாவைப் பதியின் இயற்கை அழகும்
மாவைப் பதியின் ஆலயச் சிறப்பும்
அந்தணர்ச் சிறப்பும் அறிஞர்ச் சிறப்பும்
கவிஞர்ச் சிறப்பும் கலைவலோர்ச் சிறப்பும்
எழிலார் வெண்பா அகவற் பாவில்
படைத்தே மாவை மான்மியம் என்றே
நூலாய்த் தந்தனர். அவர்தம் கவிதை
ஓசைச் சிறப்பும் அணியின் சிறப்பும்
கருத்துச் சிறப்பும் கொண்டே விளங்கக்
கண்டோம் மகிழ்ந்தோம் அற்புதம்! அற்புதம்!
எல்லாம் வல்ல தெய்வ அருளால்
வளர்க இவர்பணி வாழிய நீடே!

— புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம்

சாற்று கவி

மன்பதை போற்றும் மாவைக்கோர் மான்மியம்

கட்டளைக் கலித்துறை

மாவைப் பதிதன்னின் மாணுயர் மக்கள் நலமறிந்து
மாவைக்கோர் மான்மியம் மன்பதை போற்றக் கொடுத்தமைந்த
மாவைப் பதிபிறந்த மாண்பார் உமாபாலன் நம்மனதிற்
காவிற கனிந்த பழமாய்க் கனிச்சாறாய்க் கூடினே!

நோர்வேயின் பள்ளியில் நுண்பொரு ளாய்க் கலந்திருந்தேன்
பார்வை செய்வந்தார் பாங்கர் சபையிற் கலந்திருந்தார்
நேரான நோக்கும் நிலையான பேச்சும் கவனமுந்தான்
வேராய் உளத்துள் விருந்தாய்க் கதையாய் உறைந்ததுவே!

பள்ளியிற் சேர்ந்தோர் படிக்கத்தாம் ஆசையு முற்றதனால்
பள்ளிப் படிப்பும் மரபுரை யாப்புமாய் நீண்டதுவாம்
அள்ளியே தந்தா ரிவரும் அகவல்வெண் பாவினமாய்
உள்ள முவக்கப் பசுமையாய் அந்நினை வோங்கிடவே!

போற்றும் புலவர் பரம்பரை வந்தோன் புலமைமிகு
நாற்று விதையாக, நல்ல புலவனாக வீற்றிருக்க
ஆற்றுப் படுத்தினேன் என்ற பெருமையு மென்மனதுள்
தோற்றந் தரவே துணையானான் எந்நாளும் வாழுகவே!

பண்டிதர் ம.ந.கபம்பேசுவரன் எம்.ஏ (மதுரை)
(விரிவுரையாளர், நாடக, நூல் ஆசிரியர்)
பத்திரிகையாளர், கலாபூஷணம்

என்னுரை

சிவபூ மியெனச் சித்தன் மூலன்
தவவாக் கதனைத் தாங்கி யுயர்ந்த
கீர்த்தி யென்றும் குறையா நாட்டில்
மூர்த்தி, தலமென் முறையா மின்னும்
தீர்த்தச் சிறப்பும் தனியாய்த் தாங்கிச்
சேர்த்த புகழைத் தம்பாற் சேர்த்த
மாவிட் டபுர மாண்பினோர் துளியைப்
பாவிற புனைந்தேன். பாவல னல்லேன்.
தவறுக ளிருப்பின் தவிர்த்துத் தயவொடு
பவமது பொறுத்துப் பரிந்துவப் பீர்நீர்.
மணியாம் கவியில் மனமுவந் துடனே
அணிந்துரை நல்கி ஆதரவு தந்த
புலவர் பெருமான் பனுவல் தனுக்கும்
சாற்றுக் கவியாற் சிறப்புச் செய்தெனை
ஆற்றுப் படுத்திய ஆசிரியர் தமக்கும்
ஆசி யுரைதனை அன்போ டீந்த
ஆதீன கர்த்தரின் அருளாசி தனுக்கும்
தலவர லாறுகள் தனிநபர் செய்திகள்
விரைவாய்த் தந்த வியத்தகு பேர்கள்
துரைச்சா மிஐயர் கஐபதி தமக்கும்
தகாதவை தவிர்த்துத் திருத்தஞ் செய்த
மகாலிங் கசிவம், அச்சில் பதித்த
அன்ரா பதிப்பக அன்பர் தமக்கும்
இன்னும் பலவாம் இயன்ற வகையில்
உதவிகள் புரிந்த உயர்ந்தோர் தமக்கும்
இதயங் கனிந்த நன்றிகள் என்றும்.

இவ்வண்ணம்
சீ. உமாபாலன்

உள்ளே...

மாவை மாண்பு

மாவை நகர்	1
எல்லைகள்	7
மாவைக் கந்தன்	12
வல்லி காவியம்	15

பல்வகைப் பூக்கள்

பிரம்மஸ்ரீ சா.சுப்பிரமணியக் குருக்கள்	37
நாதஸ்வர வித்துவான் எஸ்.கே. இராசா	38
நாதஸ்வர வித்துவான் நா.சோ.உருத்திராபதி	39
பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன்	41
தமிழறிஞர் த. சண்முகசுந்தரம்	44
மகாராஜஸ்ரீ ச. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்	48
நாதஸ்வர வித்துவான் எம்.எஸ். சண்முகநாதன்	49
மாவை சோ. சேனாதிராஜா	50
நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார்	52
புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம்	54
பண்டிதர் வே. மகாலிங்கசிவம்	58
யோகர் சுவாமிகள்	60
கண் வைத்தியர் வைரமுத்து	62

கடவுள் வாழ்த்து

தமிழ்த்தாய்

நிலைமண்டூல ஆசிரியப்பா

வாழும் மொழிகளில் வானுயர் புகழால்
நாளும் செழித்திடு நல்மொழி யாயும்,
இறையைப் பாடும் இணையிலா மொழிகளில்
இறையே பாடிய ஈடிலாச் சிறப்பும்
உலக மதங்கள் உயர்நெறி தம்மில்
உலவு முண்மை உகுத்துள் ளோடியும்
மூவாது முன்பிற மொழிகளைப் போலச்
சாவாது செம்மொழிச் சான்றும் பெற்ற
தாயே யுந்தன் தனிப்பெரு மருளிற்
தோய்ந்த மாவைத் தோற்றம் பாடிட
விழைந்த நானோ வித்தக னில்லை
பிழைத்த போதும் பொறுப்பாய் பொறுப்பாய்!

முருகன்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

மாவைப் பதிதன் மாண்புரை வழியின்
தேவை கருதித் தெளியேன், துணிந்தேன்.
தமிழாம் உருவே, தவறின் பொறுப்பாய்
வமிசம் வாழ்ந்த வாழ்வி லோர்துளி
வார்த்துத் தரவே வறியோன் முனைந்தேன்
கோத்த கதைதம் குறைவும், குறையும்.
பார்த்துப் பிழையின் பரப்பைத் பரிந்தே
சேர்த்துக் கொள்ளாய் சிறியோன் சொல்லை!
போரின் காயம் போக்கிட வென்றே
பாரின் பக்கம் பயத்தின் நிமித்தம்
வேர்க ளைந்து வேறிடம் போனோம்;
தேர்க ளைந்தின் தோற்றம் நாடியும்,
மூன்று வீதியும், முருகனின் னடியார்
தோன்று மாதித் தொன்மை தேடியும்,
களைத்துப் போனோம் கந்தா;
அழைத்துக் கொள்வாய் அருள்வா யரசே!

மாவை நகர்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

மான்டபுறம் பெயர் வரக் காரணங்கள்

அடக்கு முறையால் அடியவ ரன்று
முடங்கித் துயரில் மூழ்கத் தொடுத்த
அடக்க மில்லா ஆட்சியைப் போக்கத்
தடந்தோள் வேலன் தம்மை நாட
அப்பா விதமை அடக்கி யாள்பவர்
தப்பா(து) தண்டனை தந்திட வந்த
முருக வேளின் முனுவை யெதிர்த்துப்
பொருதி வெல்லப் போகா துணர்ந்து
உடலஞ் சோர உளமோ குறுக
கடற்கரை யோடிக் காலந் தப்ப
மாவினுள் மறைந்த மாவீ ரனவனின்
ஆவியைக் கவர ஆறுமு கவேலன்
மாவனைப் பிழந்து மாயை வென்றதாம்
மாவிட் டபுர மெனுமோர் கதையும்;
மாமுகம் பெற்ற மங்கை வல்லி
மாமுக மதையே மாற்றி யளித்த
கருணைக் கந்தன் காருண் யவாளன்
உருவா யிருக்கும் ஊர்தா மென்றும்;
மாவட் டமெனும் மண்ணள கணக்கின்
மாவட் டபுர மென்றேபர் மருவி
மாவிட் டபுர மென்றா னதாயும்;
மாவட் டனெனும் மாவீ ரன்கீழ்
ஆட்சிப் பகுதியாய் அன்றிரு கருத்தின்
நீட்சியே யின்றும் நீடிப் பதாயும்;
பலவாங் கதைகள் பரவிக் கிடக்குந்

தலமாய்ப் புகழால் தனிப்பேர் தாங்கிப்
பாரிடைச் சிறந்த புரமெனுஞ் சிறப்பு
பேரிடை விளங்கும் பெருமை விளக்கும்!
செம்பாட் டுமண்ணில் செல்லும் போதின்
தம்பாட் டுக்கெதைத் தாம்விதைத் திடினும்
மண்ணின் மகத்துவம் கண்ணிற் தெரியும்
வண்ணம் அனைத்தும் வாகாய் விளையும்!
ஆள்வைத் தாய்ந்தால் ஆகா தென்றே
ஆள்வைத் தழைத்தே ஆர்க்கும் அள்ளித்
திளைக்கத் திணிக்கும் தக்காளி, வெங்காயப்பு
விளைக்கும் விந்தை விரிக்கும் சிந்தை!
வெற்றிலை புகையிலை வைத்தவர் வாழ்வில்
பெற்றிடும் வளமோ பெற்றவர் சிறப்பு!
இத்தனை மகத்துவம் இருக்கும், விளைக்கும்
முத்தனை கமத்தில் முனைந்தும் முயன்றும்
அலுமினி யவாளி ஆக்கிந் தொழிலும்
வலுவின் பெயராய் வாய்த்தகாங் கேசன்
துறைசீ மெந்துத் தொழிலும் தொடராம்
சிறுதொழில் எனவும் செறிந்தே விளங்கும்
தொழில்கள் பலவும் தோற்றிடு திறத்தால்
தொழிலில் லையெனத் திரிவோ ரிங்கிலை!
கோயி லிலாவூர் குடியிருப் போர்க்கே
நோயின் பாற்படு நிலையே கூழுமென்
தாயின் நல்லாள் தமிழ்மூ தாட்டி
வாயுரை வாழ வாழ்க்கை வாழ
எட்டுத் திக்கும் எங்குந் தெரிய
நெட்டி நிமிர்ந்தே நிலைபெறும் கோயில்!
ஆசிரி யராய்நல் அறிஞராய், அதிபராய்,
தேசிய வீரராய், தேர்ந்த புலவராய்,

பண்டிதர் தானுமாய், பல்கலை வித்தராய்
எண்ணிலாத் துறைகள் எங்கும் ஒளிரந்தும்;
கண்ணாய்க் குடும்பம் காத்திட வென்றே
பெண்கள் பலவாம் பெருமைகள் துறந்தார்!
பண்பா டெனுமோர் பண்பிலாச் செயலால்
தம்பாட் டிருந்து தம்பதி யுயர்த்தி
அம்ம அவரோ அருந்தவம் புரிந்தார்!
ஆண்தாம் உயரின் அருகிற் பெண்கள்
வேண்டும் தவமும் விட்டுக் கொடுப்பும்
சேர்ந்தே யவரைச் சிறப்புக் காக்கும்!
தேர்ந்த பெண்கள் திறத்தின் பின்னால்
அவரவ ருழைப்பே அவர்பின் னிருக்கும்
பெண்ணை யுயர்த்தப் பெருந்தவ மியற்றும்
வண்ணம் வாய்த்த வல்லோர் இன்னும்
பிறந்த தில்லை; பிறந்தபே ருந்தமைத்
துறந்த தில்லை; துணிந்த தில்லை!
மாவை யாண்களும் மாதவம் செய்யும்
தேவை யுணர்ந்திலர்; தெய்வம் அறிந்திலர்!

வீமன்காமம் வித்தியாலயம்

பேரா சிரியப் பெருந்தகை வித்திதன்
வேராய் விளங்கு வள்ளல் பெருமான்
சட்டத் தரணி சுப்பிர மணியர்
வட்டத் துளோரின் வாட்டம் போக்க
தாம்அன் போடு தந்த பள்ளி
வீமன் காமம் வித்தியா லயமாய்
தேவை கருதித் திருத்தம் கொண்டே
மாவைப் பதியில் மாண்போ டெழுந்தும்;

டொலர் அலுமினியத் தொழிலகம்

சம்பந் தரென்னும் சமய வாள்ர்
தம்பந் தமாகத் தம்மக் களுக்காய்ச்
சிறுதொழில் வேண்டிச் சிறிதா யிங்கு
நிறுவலு மினிய நிலையப் பெறுமதி
டொலரெனப் பல்கிப் பெருகிடப் பெயரும்
டொலரெனக் கொண்டே எழுந்தது காணீர்!

எல்பிகெம் வாளித் தொழிலகம்

சின்னத் தம்பியர் சிறுதொழி லடியாய்
தன்னந் தனியாய்த் தொடங்கப் புகழில்
எல்பிகெம் என்றே ஏற்றநற் பெயரொடு
தொல்திறத் தமிழர் தொழில கத்தின்
உருவாம் வாளி உலகத் தரத்தில்
உருக்கி யளித்த உயர்பேர் பெற்றும்;
பரங்குன் றாவூராய்ப் பரந்தும் பாரின்
வரங்குன் றாவூராய் வளர்ந்தும் வளத்தால்
தரங்குன் றாநூல் தந்தே யிலக்கியத்
திறங்குன் றாவூராய்த் திகழ்ந்திடு மென்றும்!
ஈழ நாட்டின் இனிதாம் பெயரை
ஆழ வுன்றி அரன்தாள் போற்றி
நாளும் நிலைக்கும் நல்லூர் நன்றே!

முத்துமாரி அம்மன்

பாரின் தாயாய்ப் பார்க்கப் படினும்
ஊரின் தாயாய் உணர்வில் ஊறிப்
பன்னருஞ் சிறப்புப் படைத்திட வேண்டி
இன்னருள் ஊறும் இன்ப வாழ்வின்
வித்தாம் அனைத்தும் வாரி வழங்கும்
முத்தாம் மாரிதம் மகத்துவ மாண்பும்

வீணியவரை அம்மன்

கண்ணகி அம்மன் கருணை காட்டும்
வண்ணம் கொண்டே வாய்த்த கோயில்
ஆற்றல் கொண்டரா ஜராஜேஸ் வரியாய்
தோற்றம் பெற்றே துளிர்த்தது மீண்டும்
அழியாச் செல்வம் அனைத்திடு களிப்பில்
வழிபா டியற்றி வாழ்நாள் கழிக்கும்
துரைச்சா மிஜயர் துணையாய்த் தாயாய்
கரைய தில்லாக் கருணைக் கடலாய்
வீணிய வரையில் வீற்றிருந் தருளும்
வாணி அவளின் வண்புகழ் கொண்டும்

துலையிட்டி வைரவர் கோயில்

ஆண்டி லொருதரம் ஆண்ட வனருளை
வேண்டித் திருவிழா வாய்க்கவே – ஆண்டின்
முழுநாள் திருவிழா மூர்த்தி யுலாவும்
தொழுவார் வினைதீர் தலம்

சிவனின் புகழ்தனைச் செப்பிய சம்பந்தர்
தவப்பெயர் கொண்டே தகவோர் – அவனருள்
மைந்தனாம் வைரவர் மனம்மகிழ் கோயில்
தந்தார் கருங்கல்லில் தான்
வணங்கு சிலைகள், வடிசிற்ப மாகுங்
கணக்கில் தமிழர் கலைகள் – உணர்த்துகின்ற
வாயில் சிலையாய் வடித்திட்ட நாயதன்
வாயில் உருளும் வனப்பு

நானென் னகந்தை நலித்தருள் நாட்டிட
வானின்று வந்த வயிரவன் – தானருள்
அள்ளி வழங்கின் அடியர் தெளிவரும்
தெள்ளிய ஞானந் திறந்து

தோட்டங் களிதையே தொண்டர், தொழுதிடுவார்
வாட்டங் களைந்தவர் வாழ்க்கைதான் - நாட்டித்
தரணித் தலையாய் தலையிட்டி கோயில்
விரவி விளங்கும் விரைந்து

உலவு சமய உயர்வின் வித்தாம்
புலோலி நகரின் புகழில் தோய்ந்த
முடவன் தோட்ட முன்னோர் வணங்கு
தடத்தின் நீட்டத் தாயமை கடவுள்
ஞான வைரவர் சூலத் தன்னை
தானுடன் எடுத்தே தலையிட்டி வந்த
மங்கை நல்லாள் மண்ணில் நாட்ட
அங்கிருந் தவரும் அடியவர்க் கருளி
முந்நூ றாண்டு முடிவுக் காலம்
எந்தை இருக்க ஏற்றநல் இடமாய்
சின்னையா விதானைதம் சிறந்த பணியால்
சின்னதாய்க் கோயிலும் சுற்று வீதியும்
குறைவிலா தமைந்தே குடமுழுக் கானது
வயிரவ நாதரால் வாய்த்த புகழும்
மயில்வா கனரின் மாவைச் சிறப்பும்
தலையிட்டி தனிவே தலையாம் கோயில்
நிலையாய் எழும்ப நிலைக்கள னானது;
கொஞ்சம் அழகு கொழிக்கும் நகராம்
தஞ்சா வுரதன் தனிப்பெரும் ஸ்தபதி
உரிய முறையில் உணர்வாய் உழைக்கும்
பெரிய சாமிப் பெரியார் தம்மால்
சிற்பக் கலையின் சிறப்பை விளக்கும்
அற்புத மென்றே அனைவரும் ஏற்றும்
அருங்கலைப் பொக்கிஷம் ஆகும் வகையில்
கருங்கற் கோயில் கோபுரம் மிளிர்

சம்பந் தர்தம் சாதனையால்
தம்பணி செய்தார் தடந்தான் பதித்தே!

எஸ்ஸைகள்

சிறக்கு எல்லை

பறை

விளைநிலத் தால்நிறை வளநீர் நிலையால்
திழைத்த தோள்வலித் திறத்தார் தம்மால்
தழைத்தோங் குகலை தன்னால் தரணியில்
பழையெனு மந்தப் பழம்பெரு நிலத்தார்
புகழ்தனைப் பெற்றே புவியிடை நின்றார்

வீமன் காமம்

பல்வகைப் பயனும் பொருந்தப் பொருந்து
கல்வியும் கலையும் கண்ணெனத் தம்முள்
வரித்த புலவர் வரதர் என்றே
விரிந்த நிலமாம் வீமன் காமம்

வடக்கு எல்லை காங்கேசன்துறை

வங்கக் கரையது காட்டி நிற்கும்
தங்கத் தமிழர் தீவின் துறையாய்
மங்காப் புகழால் மாண்போ டிலங்கும்
எங்கள் தந்தை எழுதமிழ்ச் செல்வம்
எங்கும் புகழ்பெற ஏற்றிய சிறப்பும்
விரிந்து பரந்த வயல்வெளிச் சிறப்பும்
தெரிந்து வைக்கும் தாவரச் சிறப்பும்
கடல்வளச் சிறப்பும் கல்விச் சிறப்பும்
கடவுட் சிறப்பும் கலந்துறை சிறப்பும்
பாரில் ஒன்றாய்ப் பரந்த பெருமை
ஊரில் இன்றும் உயர்வைச் சொல்லும்

சீமெந்தத் தொழிற்சாலை

சீமெந் துத்தொழிற் சிறப்பெனில் இந்நகர்
நாமந் தனையே நாட்டிற் சொல்வர்

துறைமுகம்

ஈழத்தின் பெரிய இறங்கு துறைகளில்
ஆழக்கடல் வரையே அகன்ற பாதை
தாங்கிய துறையில் தனியழ கென்றும்
காங்கே சந்துறை காட்டி நிற்கும்

வெளிச்சவீடு

கப்பற் றொழிலில் கடற்றொழில் தன்னில்
தப்பிப் போகா திருக்கு முகமாய்
கரையைக் காட்டிக் கலக்கந் தீர்க்கத்
தரையில் நின்றே; தவிப்போர் தமக்கு
வெளிச்சம் காட்டி விளக்கு தற்காய்
வெளிச்ச வீடு விண்ணிற் தாங்கி
நலங்கள் நல்கி நன்றே செய்து
விளக்குச் சிறப்பும் விளக்குஞ் சிறப்பு!

கூத்தியவத்தைப் பிள்ளையார்

பல்கிப் பெருகிய பனையங் காடும்
நெல்தா னியங்கள் நிறைவயற் காடும்
பிடியரி சிபெற்றுப் பிள்ளை தம்மின்
படியே றிவரும் பசித்தோர்க் குணவும்
கல்வியும் கருணையும் காட்டிப் பக்தர்
வல்வினை போக்கி வேண்டுத லெல்லாம்
சாத்திய மாக்கிச் சாந்தம் நல்கும்
கூத்திய வத்தைக் கோயில் சென்றால்
மருது மரசு மவனருள் காட்டும்
உருவை உகுத்து ஓங்கி வளரும்

புலவோர் பாமரர் பொருந்த விருந்து
தலமோங் குபுகழ் தாமோம் பவருள்
காட்டிச் சிறக்கும் காட்சி கண்டோர்
ஏட்டில் இல்லா இன்பம் இணைத்தார்!

நடேஸ்வரக்கல்லூரி

நடேஸ்வரா வென்றே நற்றமிழ் கலைகள்
விடாத வண்ணம் விளையாட் டுகணிதம்
விஞ்ஞா னமென வித்தகம் விளைத்து
அஞ்ஞா னவிருள் அகற்றி யருளி
ஞாலம் போற்றும் நற்பணி தன்னார்
காலம் வென்ற கல்விச் சாலை!

காங்கேசன்துறை என்னும் பெயர் வரக் காரணம்

தமிழகத் திருந்து தமிழர் தம்மின்
வமிசம் வளர்க்கும் வடிவே லுருவாம்
காங்கே யன்தன் காலடி முதலில்
ஆங்கே பட்ட அச்சே திதாங்கி
காங்கே சந்துறைக் காரணப் பெயரதைத்
தாங்கிச் சிறந்த தலப்பெய ரென்றும்;
காங்கேயன் என்னும் கந்தன் பெயரைத்
தாங்கிய தளபதி தானாட் சிசெய்த
துறையெனும் கருத்துத் துலங்கப் பெரியோர்
நிறையப் பெற்ற நிலமது என்றும்;
புத்த மதத்தின் பெருநாட் காண
பத்தர் விரும்பும் காயா நோக்கிக்
*¹ கப்பல் செல்லும் காரணம் கொண்டே
தப்பிச் சொற்கள் தாங்க லுற்றே
கயாத்துறை பின்னர் *² கசாத்துறை யென்றும்
பெயரைப் பெற்றதாய்ப் பிறிதோர் கதையும்
நிலவும் இங்கு நிலையாய் நின்றே!

தெற்கு எல்லை தெல்லிப்பறை

கல்வியின் சிறப்பைக் காட்டும் வகையில்
நல்வித் தைதரும் நாமக ளாலயம்
மகாஜன யூனியன் மாதிரி யெங்கும்
புகாத சிறப்புப் பெற்ற பெருமையும்
நிறைந்த நீரின் நிலையதைக் காட்டப்
பறைந்த பெயரே பழையெனப் படுதல்
தெல்லிப் பழையின் தொல்பெரு நிலையைத்
துல்லிய மாகக் துணிவொடு சொல்லும்!
வழுக்கி யாறாம் வெள்ளவாய்க் காலதை
வழுத்தி வாழ்த்தும் வாஞ்சை கொண்டும்
அரசினர், தனியார் ஆளுக் கொன்றாய்த்
தரமொ டமைத்துத் தந்த மருத்துவ
நிலையம் கொண்டும் நீண்ட நான்கு
தலையாம் சாலைகள் தம்மை யிணைத்தும்
திருக்கோ யில்கள் திரையரங் கதனுடன்
உருக்கொள் ளுயர்வாம் உருவிற் பெற்றே
நல்லிய லாளர் நாயகர் நல்கித்
தெல்லிப் பழைபுகழ் தெரியும் என்றும்!

தெற்கு எல்லை கொல்லங்கலட்டி

கற்பு மியெனும் காரணப் பெயர்தான்
பெற்றா லுமாங்கு பெற்றிடும் விளைச்சல்
இதுவரை யெங்கும் இருக்கா வகையில்
புதுவகை மண்ணாய்ப் பொலியும் தன்னால்!
பக்தி யூராய்ப் பரந்து விரிந்தும்
தக்கோர் தம்மால் தவறு மியாயும்
கொல்லங் கலட்டிக் கிராமம்
சொல்லருங் சிறப்புச் சூழ்ந்திருந் ததுவே!

*¹ கப்பல்கள் பெரும்பாலும் எங்கு போகின்றனவோ,
அத்துறைமுகங்களின் பெயரால் அழைப்பது வழமை. உதாரணம்:
கொழும்புத்துறை

*² கசாத்துறை ஆனந்தப் பிள்ளையார்

மாவைக் கந்தன்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

தவிலொடு நாயனம் தமிழிசை வழங்க;
நவில்நறு மந்திர நல்லொலி முழங்க;
மனங்கவர் மணத்தின் மலர்கள் தூவ;
சனங்கள் கூடிச் சாமரம் வீச;
அழகனைக் கண்டோர் அரோஹரா என்றே
முழங்கி மயங்க முருகன் தரிசனம்
நேரில் காணும் பேறு பெற்ற
பேரில் ஒன்றாப் பெருமைகள் பெற்றார்!
தேரினில் வந்த தெய்வ அருளை
நேரெதிர் கண்ட நிலையது காணில்
ஆயிரம் கண்கள் அள்ளியும் போதா
வாயின் வார்த்தை வழங்கிடக் கூடா!
கொஞ்சம் அழகு கொண்டே வீதியில்
அஞ்சுதேர் உலவிடும் அற்புதம் பார்த்தோர்;
முக்தியும் வேண்டி முனைதல் இன்றிப்
பக்தியும் செய்யார் பழவினை அறுமே!

ஆறுமுகன் நடனம்

கடம்ப மாவை கழுத்தில் ஆட
நடன மாடும் நாயகன் தன்னை
வேண்டு வார்தம் வேண்டுதற் கிரங்கி
வேண்டும் பொருளை விடுக்கும் வேலன்
ஓர்முகங் கொண்டே ஒளியா மருளை
ஓர்ந்த எரித்தால் ஒழியா தென்றே
ஆறுமுகங்கள் ஆறாய் அமையப்
பேறுகள் அளித்தும் பெற்ற வெங்கள்
ஊறுகள் அழித்தும் உளமது மகிழு

மாறுகுப் பனுள மாறு உகுப்பன்
தன்னிடம் விட்டுத் தானென் றெழினும்
தன்னுள பத்தரைத் தாமுள வாக்கப்
புரிந்திடு நடத்தால் புரிந்திடு ஞானம்
விரிந்திடு விந்தை விண்ணாரக் குமில்லை!

கீரிமலைக்கு நீராடச் செல்லல்

தந்தை யவனைத் தேடிநீ ராட
எந்தை முருகன் ஏகியு ரோடு
கண்டகி தீர்த்தக் கரையிற் குளித்துத்
தொண்டரோ டமர்ந்து திருவரு ளீந்தும்
மாவை மயங்களு மலர்வனந் தொடுத்த
மாவை மயங்களு மாவை நோக்கி
காளை பூட்டிக் காளை ஊர்வலம்
ஆளை மயக்கும், அற்புதம் பயக்கும்;
கடலாய் மக்கள், கைகள் அலையாய்
தடமாய் அலையின் தனிப்பே ரொலியாய்
அரோஹரா என்னும் அடியார் ஒலியும்;
இராவி லங்கே இலங்குதல் பார்க்கின்
கடலுள் எிறங்கிய கந்தன் மீண்டும்
கடலுள் எிறங்கும் காட்சி யாந்தான்!

தூய் துர்க்கைபிடம் சேவல்வாங்குதல்

ஆண்டவன் தந்த அருள்மிகு பூக்களை
ஆண்டவ னிடத்தே ஆரா திக்கும்
சிவத்தமிழ் செல்வியின் சிந்தனை தாங்கித்
தவந்தினம் நல்கித் தனந்தனைக் காக்கும்
தெல்லிப் பழையெனுந் தொல்லு ரில்லருள்
நல்கிய ரசோச்ச நாயகி துர்க்கை
அன்னியர் செய்த அடக்கு முறையால்
கன்னியர் பட்ட கடுந்துய ரழிய
அவர்க்கா யில்லம் ஆங்கே யமைத்து

உவப்பாய்த் தொண்டு உவந்தா ரன்று
 சூரனை யழித்துச் சூழ்பகை விரட்ட
 வீரமிகு வேலை வேலனுக் கீந்து
 அடக்கு முறையை அகற்றும் முறையை
 தொடக்கி வைத்த துர்க்கை அம்மன்
 வரலா றதனை விளக்கிட வின்றும்
 புரவி யிரண்டு பூட்டியே கந்தன்
 தூய தமிழ்தான் துலங்க வருளும்
 தாயிடம் போதல் தனிச்சிறப் பதுவே!

வான்நிகர்த் தெழுந்த கோபுரம்

தான்னின் றிலங்கு தண்டபா ணிவாசல்
 வான்நிகர்த் தெழுந்த வழகுக் கோபுரம்
 பலகா ததூரம் பக்த ரிருப்பினும்
 விலகாத் தொடர்பை விளக்கி நிற்கும்

துலவிருட்சம்

கன்றின் பிறப்புக் காரணக் கொட்டை
 இன்றிக் காய்க்கும் இங்கோர் மாமரம்
 பிறப்பழி யெங்கள் பெருமான் முருகன்
 திறத்தினைக் காட்டும் தலத்தரு வாகும்

“தமிழ்க் கடல்” கிருபானந்தவாரியார்

முருக பக்தர் முத்தமிழ் வித்தகர்
 கிருபா னந்த வாரியார் எப்போ
 இலங்கை வரினும் இங்கு வந்தே
 நலம்பெற முருகனை நயப்பர் நாடி.
 ஆமென் பரங்கு அதுவி டுத்தே
 ஓமென் பரிங்கு என்றே
 செவ்வேள் அடியாரை செப்புவர் நன்றே!

மாருதப்பூரவீகவல்லி குறுங்காவியம்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

கனகசுந்தரி தோழியரொடு மகிழ்ந்து உலாவதுல்

மதுவுள் னூறு மலரிதழ் என்றே
 மெதுவாய் வந்து மெதுவாய்ப் பார்க்கும்
 நறுந்தேன் தன்னை அறிந்தே தேடும்
 சிறுதேன் வண்டு சிறகை விரிக்கும்;
 அவள்கண் பார்த்து அங்கீர் வண்டு
 தவழ்தல் பார்த்துத் தப்பிப் போகும்!
 நிலவு பார்த்து நிமிரும் அல்லியும்
 உலவும் அவள்தம் உருவம் பார்த்து
 மலரும்; மகிழும்; மங்கை முகத்தில்
 விலகும் கூந்தல் விதங்கள் பார்த்துக்
 காரிருட் கூட்டம் என்றே கலங்கும்;
 மண்மீ துலவும் விண்மீன் இனமோ
 தண்தீ யிரண்டும் தழைத்திடும் உறவோ?
 மெய்யெனும் அழகை செய்யவன் மகளின்
 மெய்யது கொண்டது; வையகம் உண்டிடும்
 பெய்யரும் மழைபோல் மெய்யவள் கண்டவர்
 மெய்யது உண்டது; பொய்யது இலையே!
 கனகசுந் தரியெனும் கலிங்க தேசத்துத்
 தனமென் னிளவல், தோழியர் தம்மொடு
 நாற்றங் காட்டி நம்மை ஈர்க்கும்
 ஆற்றங் கரையில் அமைந்த புவை
 முத்த மிட்டும்; முகர்ந்து பார்த்தும்;
 சித்தம் கொண்டே சூடி மகிழ்ந்தும்;

ஆடிய மயிலென அடவி முழுதும்
ஆடிக் களித்தனள்; ஆடவர், பெண்கள்
ஆட்டம் காண அவருள் புகுந்து
ஓட்டம் விட்டனள்; ஒளிந்து மீண்டனள்!

கனகசுந்தரி நீராடல்

உடம்பிற் பாரம் உறுத்தி நின்ற
உடைகள் தம்மை ஒதுக்கி வைத்தே
மெல்லிய பட்டை மேனியில் விரித்து
மெல்லிடை மகிழ மெல்ல விறங்கி
ஆற்றில் குளித்து ஆனந் தித்தனர்;
காற்றின் குளிரைக் காத லித்தனர்!
மெல்லிய பட்டும் மென்னுடல் தாங்கா
கொல்லிடு மென்றே யாற்றின் அலைகள்
தூக்கிக் கொடுத்தும்; துணைக்கு வந்தும்;
பாக்கியம் பெற்றேற பாதை முடிக்கும்!
நவமணம் நாடி நங்கை தேடி
அவளுடல் கழுவி ஆனந் திக்கும்!
கண்ணில் பட்டும் கருத்தைக் கவர்ந்தும்
மண்ணில் முன்போ, மன்னில் முன்போ
எண்ணில் அடங்கா யாலம் காட்டும்
தண்ணியில் முளைத்த தாமரை மொட்டோ
தண்ணியில் தெரியும் தண்மலை யிரண்டின்
வண்ணம் காட்டும் பிம்பம் தானோ?
ஊற்றின் நடுவே உள்ள காட்சி
ஆற்றின் நடுவே அமைந்த தெப்படி?
தாமரை மொட்டில் தாவித் திரிந்தே
தாமிரு குளத்தில் தாங்கிய நினைவு
மீண்டும் பெற்றேற மகிழும் மீன்கள்
தாண்டும் அவளின் தளிருடல் தன்னை!
புதுவித மீன்கள் புக்கன ஆற்றில்

அதுவிதம் பார்க்க அனைத்து மீனும்
அவளைத் தொட்டு அனைத்து மீளும்!
நீரில் மூழ்கி எழும்பும் போதில்
காரில் தோன்று கருமுகில் மறைய
நேரில் தோன்று நிலவை நிகர்க்கும்
ஆரின் முகம்தான் அவளை யொக்கும்!

அயக்கிரீவ முனிவர் துவம் செய்தல்

புவனந் தன்னின் புகழ்தான் ஓம்ப
சிவத்தைத் தேடிச் சிந்தை செலுத்தி
அவத்தை அழிக்கத் தவத்தை ஆக்கும்
தவ வலியோன் தவறில் வதியோன்!
மானம் மறைக்கும் ஈனத் துண்டும்
ஞானக் கிறுக்கின் தானத் துண்டு;
இருந்தும் இங்கு வருந்தல் இல்லை!
இல்லை என்பதே இல்லை என்ப;
இன்பச் சேற்றில் இறங்கி யுளரும்
துன்பச் சூழல் துளியும் துன்னான்;
சுயமென ஏதும் சூழ்தலின் மையினால்
பயமென ஏதும் புறமின் மையினான்
அயக்கீ வனெனும் அருட்பெயர் பூண்டு
வியத்தகு தவத்தை விரித்தான் யாண்டு!
வானது பார்த்து வரமது வேண்டி
ஊனது மறந்து ஊனது மெலிந்து
பல்லாண் டதாய்த்தான் பகலிர வாய்ப்புரி
சொல்லரும் தவத்தாற் சொந்த வுடலதைப்
பார்த்தோ, குளித்தோ பலநாட் சென்றதால்
ஆர்க்கு மவரில் அருவருப் பேவர;
அப்பால் விலகி அனைவரும் செல்வர்
தப்பாய் இதனைத் தவசியும் நினையான்!

அயக்கீர் வர் வரல்

இளவர சியுமவர் இன்னுயிர்த் தோழியும்
அளவளா விவந்தே ஆனந்த மாயருந்
தாமிர பரணி தன்னிற் குளித்துத்
தாமிருந் தவேளை, தவவலி கொண்ட
அயக்கீர்வ னென்பான் ஆங்கு வந்தனன்!
அரச வம்சம் ஆச்சர் யப்பட
விரவிய சிறப்பு விதந்த போதிலும்
இளவய துக்கே இனமாம் சேட்டை
இளவல் மனதுள் இறங்கிப் பரவ;

அயக்கீர்வ முனிவரைப் பார்த்து நகைத்தாள்

மழித்தல் காணா முகமதின் மேலாய்
துளிர்ந்த காட்டின் தளிரகள் போன்றும்;
கன்ன மிரண்டும் காய்ந்துள் ளொட்டி
முன்னம் நீண்டு முகிழ்த்த முகத்தின்
வண்ணம் பார்த்த வனிதை தமக்கு
குதிரை முகமே குதித்தது நெஞ்சில்;
உதித்த நினைவால் உதிர்ந்தது முறுவல்!
தவசியின் முகவிருள் தனையே பார்த்து
அவசிய மின்றி அவளும் நகைத்தாள்;
தவந்தனை இயற்றும் சாதை அழைத்து
பவந்தனை இயற்றப் பாதை வகுத்தாள்!
மாமுனி யவனின் வாடிய முகத்தை
மாமுக மென்ற மாதவள் நினைவால்
ஊழ்வினை யுளத்தை மூடிய கணத்தில்
வாழ்வினை யவளே வலிந்து வதைத்தாள்!
கோகுடி யாளவள் கோவடி யான்தன்
கோமுகம் பார்த்துக் கொல்லெனச் சிரிக்க;

முற்றுமுணர்ந் தானவள் முகத்தா லறிந்தான்
குற்றம் களையக் குற்றம் செய்தான்
தவறைப் பொறுக்கும் தவவலி யான்பிறர்
தப்பைப் பொறுக்காத் தன்மை யினான்;
அன்புத னைக்கொன் றந்த வஞ்சி
இன்புறக் கண்டு துன்புறு தலுற்றான்!

சாபம் துரல்

முகவழ கிங்கே மாமுனி யவனின்
அகவழ கதனை அகத்தில் கொள்ளா
புறத்தே தள்ளிப் புரிந்த செயலால்
மறத்தை எள்ளி மாற்ற எண்ணிப்
பாவம் கொண்டு பாவம் சொன்ன
பாவை யவளைப் பாபமது வென்றான்
சகிக்கா ததனால் சாபம் தந்தான்!
“மாதவன் என்னை மாமுகன் என்றே
பாத கந்தான் பகன்றாய் பெண்ணே!
கோமுகம் கொண்ட கோமள மேநீ
*கோமுகம் வந்து கடிதாய் மேவநீ
பூமுகம் மாறிப் புதுமை யாய்த்தான்
பூவுல கிகழும் புதுமுகம் கொள்வாய்”!
நனிபோற் றியவந் நங்கை அழகு
முனிசாற் றிடடப் பங்கம் ஆனது
கோவினை ஏத்திக் கொடுத்து வைத்த
கோவினைப் பயனோ, கொண்டவர் பலனோ
பூவினை யொத்த பொலிவுறு வதனம்
நாவினை யடக்கா நவின்ற சொல்லால்
மாவினை வார்த்த முகமதாய் மாற
சாவினைச் சேரச் சடுதியில் முயன்றாள்

தோழி ஆலோசனை

நாவினை யடக்கா நவின்ற நங்கை
சாவினை வேண்டிச் சலித்து நின்றாள்
இனிய வாழ்வு இங்கவள் தமக்குக்
கனிய வேண்டிக் கூறினள் தோழி;
சாபம் தந்த சான்றோ னவனின்
கோபம் நீங்கின் பாபம் போகும்
“இளவர சியேநீ இன்னல் ஒழிப்பாய்;
தளரா தேநீ; தவிர்க்கும் வழிதான்
தோழி நான் சொன்னேன் விரைவாய்;
வாழி! வானம் உள்ள வரையாய்;
நன்றே பெருகும் நல்வழி தன்னை
என்றே அவளும் எடுத்துச் சொன்னாள்!
நானுதிர் நல்லான் பாபம் இல்லான்
தானுதிர் அந்தச் சாபம் நில்லா
நிலைதனைப் பெற்றே நீதான் மீண்டும்
தலையென எமக்குத் திகழ வேண்டும்
இரந்து முனிவன் இதயம் இறங்கி
வரந்தர வேண்டி வல்லோன் காலில்
இருந்து வழிபடு; இதயத் துன்பம்
திருந்த வழிவிடு; என்ற தோழி
மதியுரை கேட்டு மங்கை நல்லாள்
கதிதனை மாற்றக் கருத்துக் கொண்டாள்
சேடி சொன்ன சேதி கேட்டு
வாடி வதங்கிய வனிதை உயிர்தான்
மீண்டு வரவே மின்னல் வேகம்
பூண்டு தானாய்ப் போனாள் திரும்பி
தானிகழ் அந்தத் தவமுனி யிடமே
மானிவள் மயங்கி மன்றாட, மனமாட !

சாபம் நீங்க அயக்கிரீவர் வழி சொல்லுதல்

அன்பின் வழியதே ஆகும் உயிர்நிலை
என்றே வாழும் எம்மின மன்றோ?
வாய்த்தேன் எனும்படி வாய்க்கும் வார்த்தை
யாய்த்தேன் இருக்க; யானுமைச் சுடுசொலால்
மாய்த்தேன், என்பிழை மாற்றும் தேவை
ஆய்ந்தேன், தப்பை அழிக்க வந்தேன்
வாய்மொழி பகன்ற வார்த்தை மறந்து
தாய்போ லென்பிழை தாங்கி யருள்வீர்
தயங்கிய படியே சாபந் தந்த
அயக்கிரீ வரிடமே அடைக்கல மானாள்!
எந்தையை நாடி எண்ணருந் தவத்தால்
முந்தையைத் தேடி முழுதும் வென்றவன்
நிந்தனை புரிந்தவள் சிந்தனை மாறிட
வந்த கோபம் வற்றி விலக;
கங்கை கொஞ்ச சடையான் மகவு
மங்கை அவளின் கெஞ்ச மொழியால்
நங்கை துஞ்ச நவின்றான் ஒருவழி;
பங்கை விஞ்சப் பகன்றான் நல்மொழி!
பந்த பாசம் வீணே யென்றவன்
தந்த சாபம் தானே மீள
வெந்த வவளிடம் வாஞ்சை கொண்டு
அந்தக் கணமே அருள்தா னீந்தான்
இளவர சிதம்மின் இராங்கல் மொழிக்கு
இளகிய முனிவன் இனிது பகன்றான்
மாமுனி யானவன், மங்கை தன்னின்
மாமுகம் மாற மதியுரை தந்தான்
பவவினை தனையே போக்கப் பார்த்தன்
புவனஞ் சுற்றிய போதில் வந்து
தவமது செய்தும் தரிசனஞ் செய்தும்

அவம்போ கவாங்கே அள்ளிக் குளித்தும்,
நாக ரினத்தவர் நாடித் துதித்த
தாகச் சரித்திரம் தாங்கிய தலமதாய்
*²நகுல முனிக்கு நல்லரு ளீந்த
நகுலேஸ் வரப்பதி நாடிச் செல்வாய்,
அங்கமை தீர்த்தம் அருமருந் தாகும்
அங்குநீ ராடி, அருகில் இருக்கும்
மாவை யம்பதி வாழு மெந்தமிழ்
கோவை வழிபடு கோவை யுந்தன்
சாபம் மாறும் சங்கடம் தீரும்;
கோபம் மாறிக் கூறினன் தவசி
சோர்வைக் கொடுத்த சோதனை தன்னால்
ஆர்தான் தடுத்தும் அவர்சொற் கேளா
தன்னுயிர் நீக்கித் தளிருடல் பெறவும்,
சொன்னவர் சாபச் சூழ்கலி விடவும்
தீயில் குதித்துத் தீத்தனள், வேறோர்
தாயின் வயிற்றில் தங்குதல் வேண்டியே!

சோழ நாட்டில் மாருதப்புரவீகவல்லி

குடவோ லையெனும் கூர்த்த முறையின்
திடமான தேர்தலில் தேர்ந்த மக்களும்
அரசரோ டிணைந்து ஆட்சிப் பணியில்
பரவிச் சிறக்கப் பாதை வகுத்துப்
புவனம் போற்றும் புதுமுறை தன்னில்
அவனி தன்னை ஆட்சி செய்த
மக்கள் தம்மின் மாண்புறு மன்னர்
பரம்பரை தம்மைப் பரப்பிப் பாரின்
நிரந்தரப் புகழால் நீடு வாழ்ந்தும்;
பெண்களும் கல்வி பெற்றிடும் சிறப்பில்
மண்ணிடை மகத்துவ மதிகம் பெற்ற

புண்ணிய பூமியாய்ப் புவனம் போற்ற
மின்னிய மதுரை மாநகர் தன்னில்
திக்குகள் எட்டும் திகைக்க வெழுந்த
உக்கிரப் பெருவழு தியென்னும் சோழ
மன்னன் மகிழ மகவொன் றாங்கு
வன்னங் கொண்டே வந்தது, வாய்த்தது!
பங்க மில்லாப் பேரழு குவப்ப
அங்க சுந்தரி அவள்தான் என்றும்
மாருதம் என்றே மனதில் தோன்ற
மாருதப் பிரவல் லிதா னென்றும்
இருபேர் கொண்டே இனிதாய் அழைக்க
வருவோர் வல்லிதம் வடிவில் மயங்கினர்!
வல்லி யவளின் வசீகரம் கண்டார்;
சொல்லில் அடங்கா சுகம்தான் உண்டார்!

வல்லி முகம் மாறல்

ஆழம் புகுந்து ஆளை மயக்கும்
சோழ விளவல் சுந்தர வதனம்;
ஞாலம் சுவைத்த நங்கை முகம்;
காலஞ் செல்லக் காலஞ் செல்லக்
குதிரை முகம்போல் குரூர மானது!
விதியைப் பார்த்து விம்மினள் வல்லி;
செப்பச் சொற்கள் சேரா சிறப்பின்
ஒப்பில் லழகை ஒப்பனை செய்தே
அலங்கரிக் குங்கால் அன்ற வர்க்கு
உளங்க ளிக்கும் உவகை பொங்கும்
இளவரசி தம்மின் இன்முகம் மாறிட
உளங்க ரிக்கும் உள்மனம் நோகும்
இயலிசை நாடகம் எனவாம் தமிழும்
நயமிக் கொண்ட நங்கலை முழுதும்

சுயமாய்ப் பெற்ற சுந்தர வல்லி
 துயரில் மூழ்கித் திளைத்திடும் காலை
 தம்மகள் முகத்தில் தளிர்விடும் மாற்றம்
 தம்மைப் பார்த்துத் தவித்தனர் பெற்றோர்
 மாதவம் செய்த மன்னர் தம்குல
 மாதவள் எய்த மறுமுக அவந்தான்
 விதியின் கொடிய வேலை யென்றே
 கதியிலா நிலையில் கலங்கினர், கதறினர்!

முகம் மாறுதற்காய் இறைவழிபாடியற்றல்

ஆகும் காலம் அரிதாய் ஆகப்
 போகும் வழியே போக்கிட மென்று
 பாழும் நோயின் படிவை மாற்றி
 வாழ வேண்டி வழிபா டியற்ற
 தெய்வம், தீர்த்தம் தேடிச் சென்று
 உய்யும் வழிக்காய் உருகி நின்றார்!

சாந்துவிங்கசுவாயி அருளுரை வழங்கல்

மாந்தரின் மேன்மையே மறையதன் முடிவெனச்
 சேந்ததக் கருத்தைச் செம்மை யுறவே
 ஈந்த சான்றோன், இறவாப் பெரியோன்
 சாந்த லிங்க சாமி யென்னும்
 தவசி என்பான் தவிப்பால் வல்லி
 அவசி யமின்றி அலைதல் கண்டான்;
 மாமுகி யெனவே மாறிப் போனான்
 தாமத மின்றித் தப்பிப் பிழைக்க
 அவளை அழைத்து அருளுரை சொன்னான்
 தவறைத் தொலைக்கத் தக்கது பகன்றான்
 நாவை யடக்கா நங்கை யொருத்தி
 தேவை யின்றிச் சிரித்துப் பெற்ற

பூர்வ சாபம் புரியும் மாயம்
 ஆர்தடுத்த தாலும் அழியாக் காயம்;
 சிவபூ மியெனச் சித்தர் வாக்கால்
 உவந்த னைத்த ஈழந் தன்னில்
 கீரிமலை யென்றே யார்க்கும் அருள்தான்
 புரிமலை சென்றிடி லார்க்கும் இருள்போம்!
 வரந்தரு நகுலேஸ் வரர்பதி நாடு;
 பரந்திரு சமுத்திரப் பாலமை கண்டகி
 தீர்த்தத் திலாடித் தொடராய் அருகே
 கோயிற் கடவைக் கந்தக் கோட்டம்
 போயிருந் துவழி பாடியற் றிவர
 அருள் ஈயும் அங்கவன் முகமாறும்;
 இருள் போயுன் பங்க முகமாறும்!
 பாபம் மாறிப் பொலிவுண் டாகும்
 தாபம் தீர்ந்தே தரணியுன் னாகும்
 அங்ஙன மாங்கே அருள்தரு மந்த
 அங்கணன் மகனிரு கோயிற் கடவைப்
 பதிசெல் உந்தன் பங்கம் போக்கி
 விதிவெல் என்றே விதந்து விளம்ப;

இலங்கை வரல்

தீயுடம் புகொள் தந்தை கருவைத்
 தாயுடம் பதுதான் தாங்கா தென்றே
 சரவணப் பொய்கைச் சலமிடைப் பிறந்த
 சரவணக் குழந்தை; சகத்தா யுமையிடம்
 தாய்ப்பால் குடிக்கா தாகம் தீர்க்கும்
 வாய்ப்பை வேண்டி வையம் வந்தான்!
 தந்தை வழியில் தமிழைக் காக்கும்
 சிந்தை யொன்றே சிறப்பாய்க் கொண்டு
 தமிழ்ஞா னசம்பந் தனைனத் தம்மை

அமிழ்தத் தமிழால் அடியவர்க் கறிமுகம்
செய்து மகிழ்ந்தும்; செகத்தி னுளோர்தம்
உய்யும் வழியின் உத்தி யென்னும்
திருநீற் றினுயர் திறத்தைப் பேச
வரும்வழி தன்னில்; வல்லோ னீஸ்வரன்
பொன்மேனி யதனின் பூசிய பொலிவால்
மண்மேல் மகத்துவ மேற்கு மென்றே
இராவணன் மேலது நீறென; நலமே
பராயணம் பண்ணிப் போன சிறப்பும்!
தங்கத் தமிழ்தான் தழைக்க வேண்டிச்
சங்கம் கண்ட சங்கர னவன்தன்
வாளின் வரத்தை; வரத்தாற் பெற்றும்!
தோளின் வலியால் துலங்கிய செருக்கும்
ஏழிசை கூட்டி யாழிசை மீட்டி;
வாழிய வெனவே வானோர் வாழ்த்த
திசைபத் திலுமே திகழ்ந்திடு புகழால்
இசைபெற் றேவாழ் இராவண வேந்தால்
இலங்கிடு மெங்கள் இலங்கைத் தீவில்
நலம்பெற வந்த நங்கை வல்லி;
தீவினைப் பயனோ; சீரிலங் கையெனும்
தீவினைச் சார்ந்த தவத்தின் மிக்கோர்
நல்வினைப் பயனோ; நலமே யாக்க
தொல்பெருந் தலத்தைத் தேடி வந்தாள்!
உண்மை முகந்தான் உண்மை யாக;
அண்மை நாடாம் அருந்தமிழ் ஊறும்
ஈழம் போக இசைந்த பெற்றோர்
கால மாகுங் கருத்தைக் கொண்டே
வழித்துணை யாக வல்லதோர் தளபதி
களிப்பா யங்கே காலம் போக்கிட
தோழியர் இருவர் துணைவர் பலரொடு
வாழிய என்றே வாழ்த்தி யனுப்பினர்!

நகுல முனிவனைக் காணல்

நகுலேஸ் வரர்பதி நாடி நங்கை
நகுல முனிவனை நயமொடு கேட்க
தம்பலேஸ் வரக்கரை தனிலமை ஊற்றின்
அந்த மென்ற அற்புத மருந்தெனும்
*³அந்தர் வாவியாம் அருந்நீ ருற்றைப்
பாவை யவள்தான் பார்க்கக் காட்டி
மாவை யம்பதி மார்க்கமும் காட்டி
சாபமது தீரும், சீக்கிர மென்றே
பாபமது தீரப் பாதை சொன்னான்!
வரந்தர வேண்டி வல்லி யவளும்
நிரந்தர மாக நித்ய பூசை
நிகழ்த்தி வந்த நிலையி லோர்நாள்
நிகழ்ந்தது அற்புதம்; நிறைந்தது திருவருள்!
கோயிற் கடவைக் கோயி லதனின்
வாயிற் கடந்து வந்த போது
தாயின் தயவும், தமிழின் கனிவும்
பாயப் பார்த்த பல்முகத் தன்பும்
தமிழவேள் காட்டி தமிழிள வல்லி
மகிழவே ஓட்டினன் மாமுகந் தனையே!

மாவிட்டபுரம் கந்துசாயி கோயில் கட்ட முடிவெடுத்தல்

மாமுகம் மறைந்த மாபெரும் நிகழ்வால்
தாமுளம் மகிழ்ந்த தமிழகத் திளவல்
கதிரை யாண்டவர் கோயில் தன்னைப்
புதிதாய் மாற்றிப் புதுப்பொலி வுடனே
மண்ணில் அமைக்க மருகனைத் தொழுவவன்
கன்னி யவளின் கனவில் வந்து;
மாமர நிழலும், மனங்கவ ரந்தச்
சாமர வளமும், சார்ந்த பூமியில்

கள்ள மில்லா வுள்ளங் களிக்க
வெள்ளி வேல்தனில் விருப்போ டெனக்குப்
படையல் தந்து பரிவொடு பார்க்கும்
*4சடைய னென்னைச் சரணாய் வென்றான்;
வெள்ளித் தலையை வேறாய்ப் பிரித்து
அள்ளி முடித்தும், அரையில் வேட்டியை
அழகொடு மடித்தே அணைத்துக் கட்டிப்
பழகு மெவர்க்கும் அழகாம் இவனின்
சிந்தை, செய்கை, செந்தமிழ்ப் புலமை
வந்த வர்க்கு வழங்கிடும் பாங்கு
அந்தம் காணா அருளின் பொழிவென
எந்தை சிவனை, யெந்தா யுமையை
எம்முன் னிருத்தும் என்னருந் தோழன்
தம்முன் னிருத்தித் தக்கது செய்வான்!
மூசடையன் தன்னின் சாதகம் போதும்
கடைசி வரைக்கும் காவல னவனே;
இருந்தும் உந்தன் வருத்தம் போக்க
விரும்பும் வகையில் வடிவாய்க் கோயில்
அமைக்கும் எண்ணம் அமையும் நன்றாய்;
அமையும் கோயில் அழகாய், கடிதாய்
அமைய வேண்டி ஆவன செய்வென்
அப்பன் ஆய அன்புப் பெரியோன்
சொப்பனத் தேநான் சொல்லி யுள்ளேன்
சடைய னென்னும் சான்றோ னவனை
அடையி லெல்லாம் அடைவீர் போங்கள்!
என்றே நன்றாய் எந்தை பகன்றான்
நன்றே யென்று நங்கை தொடர்ந்தாள்!
அழகன் முருகன் அள்ளி யருளை
வழங்கும் வகையில் வள்ளி தெய்வானைச்
சக்திய ரோடும், சுகமளி யண்ணன்

விக்னேச் சுவரன் வைரவ ரோடும்,
மதுரை யரசியை, மாறா வன்பு
ததும்பும் தாயைத் தாரமாய்க் கொண்ட
தென்னா டுடைசிவத் தேவன் என்றே
அன்னவ ருருவம் அங்கிருந் தமைத்து
இனிதா யிங்கு இறக்கிக் கோயில்
தனிலிருத் திடத் தாம்விழைந் தனரே!

உக்கிரசிங்கசேனன் என்னும் மன்னன் வல்லியைக் காணல்

வானம் போர்த்த வண்புகழ் ஏந்தி
மானம் காத்த மறக்குடி வேந்தன்
உக்கிர சிங்க சேனன் என்னும்
தக்கார் போற்றும் தனிப்பெருந் தலைவன்
கோயிற் கடவைக் கோவைக் காண
வாயிற் பக்கம் வந்தான் வழிபட;
ஆலயப் பணிகள் ஆகிடும் காவை
மாலை யணிகள் மின்னிட வாவைக்
குமரியும் வந்தாள், கண்டான் காளை
தமரில் இப்படித் தங்க வருவைக்
கண்டவ னில்லை கண்டதும் வல்லியை
உண்டன கண்கள் உளறின நாவும்
கந்தனைப் பாடிக் கலங்கிய நெஞ்சம்
சிந்தனை மாறிச் சிற்றின் பத்துள்
விழுந்தது, விழுந்தவன் விழுந்த நெஞ்சம்
அமுந்திய படியே அங்கிருந் தகன்றான்

உக்கிரசிங்கசேனன் வல்லியை வலுக்கட்டாயமாகக் கவர்ந்து செல்லல்

இலங்கை யரசன் என்ற தனாலோ
இலங்கும் புகழை இழக்கும் நிலைக்கும்

இறங்க விசைந்தான், இதயங் கவர்ந்த
 இளவர சிதன்னை இழக்க விரும்பா
 களவாய்க் கவர்ந்தே காவலன் சென்றான்.
 “பெண்ணின் விருப்பம் பெறாத திருமணம்
 மண்ணி லென்றும் மணக்கா தறிவாய்
 தனத்தா லதிகாரந் தன்னால் தானுறும்
 மனத்தா லொன்றா மனத்தா லென்றும்
 பெண்கள் மனங்கள் பெயர்வ தில்லை;
 உன்மத்த ரதனை உணர்வது மில்லை!
 கருத்தின் றிமனம் கலக்கா தறிவாய்
 பொருப்போ டென்னைப் போக விடுவாய்
 அறிவார் செய்யா அவத்தைச் செய்தாய்
 அறியின் தந்தை அழிப்பார் உன்னை!
 ஆண்டவன் தன்னை அன்னைக் கொப்பிடும்
 ஆண்களு முள்ளார் அறிவாய் நீயே
 அறிவா யிருத்தல் அரசர்க் கழகு
 அறிவாய் அரசே அறியார்க் கரசே”!
 மானம் போகும் மங்கை வாக்கால்
 நாணம் நண்ண நாயகன் நவின்றான்
 “உன்பதில் கேளா துந்தனைத் தூக்கிக்
 துன்பந் தனிலே துவள விட்டேன்
 ஏன்தா னிதற்கு என்மன மிசைந்தது
 ஏந்திழை யேயெனை ஏற்பாய் இரங்கி
 தவறு செய்தேன், தக்க ததல்ல
 பவமி துணர்ந்தேன் பாவை யேநீ
 எடுத்ததை மறந்திடு எல்லாம் நன்மைக்கே
 அடுத்ததைப் பார்ப்போம் ஆவதைக் கதைப்போம்”
 வல்லி யவளின் வாழ்வை மாற்றும்
 வில்ல னவனோ வேட்கை தன்னை
 சின்னச் செயலாய்ச் சின்னச் செயலைச்

சொன்ன போதில் சொல்லா லடித்தாள்
 “தவறிச் செய்வதே தவறென் றாகும்
 தவறென் றேநீர் தப்ப முடியா
 தப்பைச் செய்தே தப்பிக் கொள்ள
 தப்பைத் தவறெனத் தப்பாய்ச் சொல்லல்
 அவனியி லின்று யார்க்கும் வழமை”
 நேருக்கு நேராய் நெஞ்சை நிமிர்த்தி
 யார்க்கு மஞ்சா யாதும் பிழையிலா
 முருக பக்தை முகத்தை நோக்க
 அருகதை யின்றி அங்கால் பார்த்தே
 தாழ்ந்த குரலில் தணிவாய்ப் பேசினன்
 வீழ்ந்து வணங்கிய வாறை யொத்தே!
 “மணக்கப் போகும் மணாளன் என்னை
 மனம்போம் போக்கில் மறுத்துப் பேசல்
 மண்ணிற் பெரிதா மோசொல்” என்றே
 மன்னன் தமக்கு மரபைத் துணைக்கு
 அழைத்துப் பேச ஆத்திரம் கொண்டாள்
 பிழைத்த பேச்சைப் பிடித்து நிறுத்தி
 “மனம்வீ சுவது மணம்வீ சாதென்றும்
 மணம்வீ சுதலே மணமெனப் படுங்கேள்!
 மனமறி யாத மணமென் றாலே
 மனமுறி வாலது மனமுறி வாகும்;
 இருப்பின் மானம் இஃது கேளாய்;
 விருப்பின் றிப்பெண் விவாகம் செய்தால்
 உருதா மிணையும் உளந்தா னிணையா
 கருதாப் பிழையாய் கருதிக் கொள்வேன்
 வளங்கா ணாமல் வாழ்தலில் பலனிலை
 விளங்கா துன்குடி விடுவாய் என்னை”
 கெஞ்சிக் கேட்டவள் நெஞ்சம் மாற்ற
 நஞ்சை நுழைத்த நறுங்கனி போலே

வள்ளி கதையை வல்லி தனுக்கே
மெள்ள அவனும் மேற்கோள் காட்டத்
“தெய்வா னைதான் திருவோ டிருக்க
தெய்வம் வள்ளியைத் தேடி முடிக்க
ஏற்றுக் கொண்ட ஏந்திழை நீயெனை
ஏற்றுக் கொண்டால் ஏது பாவம்”
என்றே மன்னன் எடுத்து இயம்ப
நன்றோ ஈதென நங்கை சிரித்தாள்
“ஆன்மா தனையே ஆண்டவன் ஆட்கொள
தான்மா றுவேடந் தாங்கி வந்தான்
தத்துவந் தனையே தனியாய்ச் சொல்லின்
வித்த கற்கே விளங்கும் விளங்கா
துன்போன் றோராம் துன்னெறி யர்க்கென
மன்னில் இப்படி மனிதர் கதைகள்
செய்து வைத்த சேதி தெரிவாய்
உய்யும் வழியை உணர்வாய் உய்வாய்”
விளக்கம் கேட்டும் விரகம் விளங்க
விளங்கா தவனாய், வீழ்ந்தனன் காலில்;
அரண்மனை தன்னில் அவள்தான் கொண்ட
முரண்களை மாற்ற மீண்டும் முனைந்தான்
அழகின் தேவதை அவளின் அருகில்
பழகின் தேவனைப் பாரினில் ஓக்கும்
பாக்கியம் தனக்கே பரிசாம் என்ற
வாக்கியம் கேட்டு வல்லியும் தன்வசம்
இழந்தாள், இன்போ டிதயம் மாற்றி
வழங்கி வாழ வாசை சொன்னாள்
நோயில் இருந்து நொடியில் மீட்டான்
“கோயில் கட்டக் கொடுத்து வைத்தேன்
அப்பணி முடித்து அன்பே யுந்தன்
கைப்பிடி பிடித்துக் காலம் முழுதும்

களித்திருப் பேனெனக் கன்னி யவள்தான்
அளித்த வறுதியை அரசனும் ஏற்கக்
கந்த சாமி கோயில்
தந்தே தக்கோர் தாமிணைந் தனரே!

முகமது முன்போலவே இருப்பதாய்ப் பிரம்மை கீதானுள்

நிலைமண்பூல ஆசிரியப்பா

கொள்ளை யழகு கொழிக்கும் வண்ணம்
கிள்ளை முகந்தான் கிளர்ந்த போதும்
முகமது மாறா முன்போற் தொடர்வதாய்
அகமதிற் பிரம்மை அவளை வதைக்க
மீளா வருத்தம் மீண்டும் பெற்றே
வாளா விருந்தாள் வாட்டம் கொண்டாள்
பிள்ளை யாரைப் பணியாப் பிழையுள்
உள்ளம் கொண்ட உணர்வின் ஊற்றெனப்;
பலரும் விளம்பப் பாவை தன்குறை
விலக வென்றே விநாயகர்க் காலயம்
தன்னிலை யாற்றத் தன்முகம் மாற்றத்
தென்திசை நோக்கித் தெரிந்தே யமைத்தாள்
சொல்லரும் பக்தர் சூழ்ந்திரு தலமாம்
கொல்லங் கலட்டியில் கோயில் செய்தும்
எண்ணா தவத்தின் என்னா நிஜத்தில்
எண்ணா தவர்க்கும் எல்லா மீயும்
தென்னா டுடைத்த தேவி மைந்தன்
பன்னா லைப்பதி வரத்தலம் வைத்தும்
உளதாம் மகிழ உணர்வாம் நெகிழ
அளவோ லைதனை ஐங்கர னேதர
அழகா யவனின் ஆசைக் கேற்ப
அளவெட்டி நகரின் அழகெல் லையாய்

அளகொல் லைதனில் அளவில் அருளால்
வளமா யமைந்து வளந்தா னுகந்தும்
நம்ப ரன்று நல்வளை யென்றே
கும்பலாய்ப் பசுக்கள் கூடிடும் இடத்தை
கும்பிட் டவிடத்தில் கும்பழா வளையென
நம்பி னோர்க்கருள் நல்கிச் சிறந்தும்
இருமா நினைவு இதயம் விட்டு
உருமா றியின்பம் உகுத்த ததனால்
பெருமாக் கடவை பேரதைக் கொண்டு
இருமா கோயில் இருத்திப் பின்னர்
சான்றோ ரேர்த்தும் சண்டிலிப் பாய்நகர்
தான்றோன் றியநற் தவத்தின் பலனாய்
ஞாலங் கொழிக்கும் ஞானங் காட்ட
ஆலங் குழாயில் ஆண்டருள் செய்தும்
கல்வியில் கவினுறு கலைகளில் கவித்துவச்
சொல்விளை யாட்டில் சிந்தனைச் சிறப்பில்
வல்லரும் வாண்மை வளர்வள வளையாய்
கல்வளை தன்னில் கடைக்கண பதியாய்
ஏழெனும் தொகையில் இலங்கு மாறு
வாழ்னும் என்றே வழியாய் அமைத்தாள்.
சிவனுக் குமவன் செந்தழ லுதித்த
நவயுக வேந்தன் நங்கடம் பனுக்கும்
கோயில் வைத்த காலத் தேயருட்
தாயின் பிள்ளை தனையு மாங்கே
வழிபடு முறையை வல்லி தொடங்கி
வழிபடப் பிரம்மை வலுவிறத் ததாங்கே!

வீரகத்தி விநாயகராலயம் — கொல்லங்கலட்டி
கற்பக விநாயகராலயம் — வருத்தலம், பன்னாலை
அளவோலை விநாயகராலயம் — அளவெட்டி மத்தி

கும்பழாவளை விநாயகராலயம் — அளவெட்டி மத்தி
குருக்கள் கிணற்றடி விநாயகராலயம் — கணேஸ்வரம், அளவெட்டி
பெருமாக்கடவை விநாயகராலயம் — அளவெட்டி தெற்கு

*1 அடுத்த பிறவியலேயே குதிரைமுகமாக மாறுவாய் எனச்சாபம்
கொடுத்ததாகவும்
அறியப்படுகின்றது.

*2 நகுலமுனி (ஐமதக்கனி) வரலாறு

நிலைமண்பூல ஆசிரியப்பா

இரவும் பகலும் இடைவிடா தவத்தால்
விரவிச் சிறந்த வியத்தகு தவத்தான்
ஐமதக் னியெனும் ஐடாமுடி தரித்தோன்
நிமலன டிதனை நினைவி லிருத்தி
வந்த காலம், வந்த காலன்
தந்தை யவனைத் தாங்கிச் செல்ல
விதியதே யென்று விளங்கிய முனியும்
விதித்த கடனை விரும்பிச் செய்ய
பிருகு முனியைப் போற்றி யழைத்து
இருக்கும் போதில் இருடி வியாஸன்
ஆங்கு வந்து அமர்ந்தனன் அருகாய்!
ஓங்கிய புகழான் ஒருவன் இருக்க
பிருகு முனியைப் பிதிர்க்கட னியற்ற
விரும்பி யழைத்தல் விபரீ தமன்றோ?
ஆரைக் குருவாய் ஆக்குவ தென்றே
நேர மாதல் நினையா தவனாய்
ஐமதக் னியவனோ ஐகத்தை மறந்தான்
பிதிர்க்கடன் தீர்க்கப் பிந்திய காரணம்
மதியாற் கண்டு மனம்நோ பிருகு

தந்தை கடனைத் தீரா வந்தன்
அந்தம் ஆக, ஆகா குலந்தான்;
என்றே சாபம் இட்டுப் பின்னர்
கோபம் மாறிக் கொடுத்த சாபம்
பாபம் மாறப் பாதை சொன்னான்
திருத்தம் பிலேஸ்வரர் திருப்பெயர் தாங்கித்
வருத்தந் தீர்க்கும் வங்கக் கரையில்
இருக்கும் சிவனை இருந்து வழிபடில்
வருத்தம் போகும் வாழ்வு மலரும்;
என்றே பிருகு எடுத்துச் சொல்ல
நன்றே யென்று நாடிச் சென்றான்
நகுல முனியெனும் நாமம் கொண்டான்
சிவனை வணங்கிச் சாபம் போக்கும்
தவத்தைத் தொடங்கித் தானருள் பெறவே
துதித்த இடத்தில் துறந்த வர்க்குப்
பிதிர்க்கட னியற்றில் பெரும்பே றடைவர்
என்ற வழக்கம் எண்ணில் காலம்
தொன்று தொட்டுத் தொடரும் இங்கே!

*³ கீரிமலையின் தீர்த்தப்பெயர் அந்தர்வாவி

*⁴ மாமரத்தின் கீழே வேல் ஒன்றினை வைத்துத் தமிழ்த் தெய்வ
முருகனைக் கதிரையாண்டவர் என்ற பெயரில் வழிபாடு
வந்தவரே இச்சடையர் என்பார். இவரின் கனவிற் தோன்றிய முரு
வல்லி தமக்குப் பெரியளவிலான கோயில் கட்ட விரும்புவதால்
அதற்கு உதவிகள் செய்யுமாறும் கேட்டிருந்தார்.

பிரம்மஸ்ரீ சா. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் (இரத்தினக் குருக்கள்)

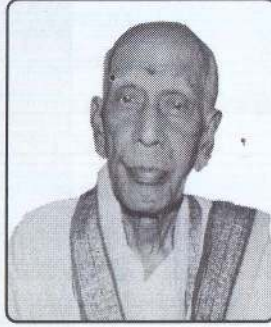
நேரிசை வெண்பா

பிரம்பது கொண்டுதான் பெய்மழை ஓட்டும்
வரமது வாய்த்திட்ட வல்லோன் - இரத்தினக்
குருக்க ளெனவே குணமும் பெயரும்
உருக்கொள வாழ்ந்தார் உயர்ந்து

முருக னருளால் முளையெழில் ஞானம்
பெருக வடியார்க் கருளி - ஒருவரின்
எண்ணம் அழகானால் எல்லாம் அழகென்னும்
வண்ணம் வழங்கினர் வாழ்ந்து

மாவைப் பதியின் மனங்கொள் அழகெனக்
கோவைப் பதியிருந்து கண்டிட - தேவை
கருதிரங் கூன்பண்டா ரப்பெரியார் மூலம்
அருளினர் கோபுரந் தான்

நாதஸ்வரப் பேராசான் எஸ். கே. இராசா
10.02.1907 - 01.01.1994

நேரிசை வெண்பா

பெயரில் இராசாவாய்ப் பெய்திடும் நாத
உயர்வில் இராசாவா யோங்கி - அயர்வின்றி
நாதப் பரம்பரை நல்கிய வாசான்தன்
போத முறையாற் பரந்து

பணத்துக்காய், பாடும் புகழுக்கா யன்றி
வணங்கு வடிவேல் வதியும் - கணக்கற்ற
வாலயங்க ளேகி வளமா மிசையதால்
ஞாலங்கள் செய்த நமர்

“நாதஸ்தவரப் பெரும்புலவர்”,
“கருநாடகவிசைப் புலமையாளர்”
நா.சோ. உருத்திராபதி
1900 - 24.05.1980

நேரிசை வெண்பா

நாதஸ் வரத்தால் நடுவீ திதன்னிலே
நாதம் எழுப்பும் நயங்காணக் - காதமாந்
தூரத் திருந்தும் தமிழர் கடலெனச்
சேரத் திகழ்ந்த சிறப்பு

நாதஸ் வரமெனும் நல்வாத்தி யந்தனில்
நாதம் முழங்கிய நாயகன் - நாதனாம்
ஆறுமுகன் தேரில் அவனருகே நாயனம்
வீறுடன் வாசிப்பர் விதந்து

உருத்திரா பதியாம் உயர்ந்த கலைஞன்
கருக்கொண்ட மாவைக் கலையூர் - திருவிழாவில்
தேரோடும் அதனுள் தருமவர் நாதமோடும்
ஊரோடு மன்னார்பின் ஊர்ந்து

கருநா டகவிசைக் காலென் தமிழைத்
தருநா யனத்துத் தவசி — மருவா
மரபுக் கலைகள் மறையா நிலைக்காய்
பரவப் புரிந்தான் பணி

தங்கநா யனத்தில் தமிழிசை மரபதன்
தங்கரா கங்கள் திகழ்ந்திட — தங்கவர்
சேவைத னாற்றங்க நாயனம் பெற்றிட்டார்
மாவையா தீனப் பரிசு
பொங்கி வருமெழிற் புல்லாங் குழலிசை
எங்கள் முருகனுக்கே ஈந்தவன் — எங்கும்
கலைவாழத் தான்வாழ்ந்த கலைஞ னிவன்தான்
நிலையாய் நிற்பன் நிலைத்து.

மதுரைப்பண்டிதர், கலாகீர்த்தி
க. சச்சிதானந்தன்
19.10.1921 — 21.03.2008

நேரிசை வெண்பா

பாடையி லேதான்போம் போதும் தமிழதின் (தமுழதின்)
வாடைய தேமணந்திட வேண்டியே — நாடி
அமிழ்தக் கவிபாடி ஆன்றமர்ந்த சான்றோன்
தமிழ்ச்சுவை தன்னைத் தெரிந்து

இடையிலே வேட்டி எடுப்பாய்த்தோள் துண்டு
நடையிலே வேகம் விரவ — விடையவன்
நெற்றிபோற் றிருநீறு நித்தம் முகத்தில்
ஒற்றிடும் உண்மை ஒளி

நேரிசை ஆசிரியப்பா

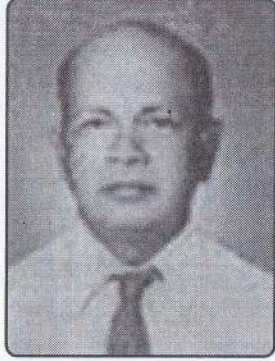
பலாலியா சிரியப் பயிற்சிச் சாலையில்
உலாவித் திரிந்த உதவி யதிபர்
பல்துறை புகுந்த பைந்தமிழ்ப் பாவலன்
வல்தமிழ்த் தாய்க்கு வாய்த்த நாவலன்
சாகித் யரத்னா சாதனை விருதுரு

- 42 -

மஞ்சகாட்சியம்
கிரங்குகயிழை

- 43 -

தமிழறிஞர் த. சண்முகசுந்தரம்
1925 - 1986

நேரிசை வெண்பா

கலையருவி யென்றே கணபதிப் பிள்ளை
கலைமிகு வாழ்க்கையைக் காவித் - கலையழகு
மின்ன வடித்தே மிகுந்த சிறப்புணர்த்தி
அன்னார்க் கருள்செய் தனன்

*'மலையருவி யென்னும் மகாலிங்க சிவத்தின்
விலைமதிப் பிலாவர லாற்றை - அலையலையாய்
பொங்கிய கவிப் பேராற்றலை வார்த்திடத்
தன்கை எடுத்தான் துணிந்து

மகாஜன னென்னுமோர் மாண்பால், மதிப்பால்
மகாகனம் மாட்டாத மேதை - தகாதவை
தள்ளித் தமிழ்தந்த தொன்மைக் கலைகளை
அள்ளித் தெளித்தான் அறிந்து

நிலைமண்பூல ஆசிரியப்பா

விலைமதிப் பிலாதான் வித்தி வரலாற்றைக்
கலைமகிழ் நனைனக் கவினுறச் செய்தும்;
*மாரு தப்பிர மங்கை வல்லியைப்
பாருக் குணர்த்தப் பைந்தமிழ் பாடியும்;
பூதத் தம்பி புரிந்த வீரம்,
சாத னைகளைச் சரித்திர நாடக
வடிவில் நன்றாய் வடித்துத் தந்தும்;
பெண்ணின் கைகள் பூவும் பறிக்கும்
கண்ணாம் மானம் கயவர் கொள்ளின்
வாளை ஏந்தி வரும்பகை யெதிர்க்கும்;
வாலைக் குமரிகள் வாழ்ந்த கதையால்
வன்னி நாட்டின் வீரங் காட்ட
வன்னி நாச்சியார் மான்மிய மாக்கியும்;
யாழூர சுதந்த ஆட்சிச் சிறப்பும்
வீழ்ந்த சுதந்திர வீர வாழ்வை
இறுதி மூச்சென இதயங் கனக்கப்
பெறுமதி மிக்கவப் பெருமை பேசியும்;
தவத்தின் பயனாய்த் தமிழ்தான் பெற்ற
சிவத்தமிழ்ச் செல்வச் சிறப்புச் செய்தும்;
மானாட் டம்மகிழ் மங்கை கதையை
மீனாட்சி நாவலில் மிளிர்ச் செய்தும்
இசையும் மரபும் இசைந்த பெருமை
திசைகள் தோறும் தோற்றத் தெளித்தும்;
திசையெங் கணுமே திகழ்புக ளேற்று
இசைபட வாழ்ந்த இசைவே ளாளக்
கலைஞர் வாழ்வின் கதைகள் காட்டும்
கலையும் மரபும் கவினுறத் தந்தும்;
வெற்றி, மங்கலம், வணக்கம் எதுக்கும்

மஹாராஜஸ்ரீ சு.து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

நேரிசை வெண்பா

முத்தமிழ் வல்ல முதுபெருஞ் சான்றோர்க்கு
வித்தான மாவைப் பதிதனின் - சத்தாக
முத்தமிழ் மன்றம் முகிழ்க்க வருளிய
அத்திறம் யார்க்கும் அரிது

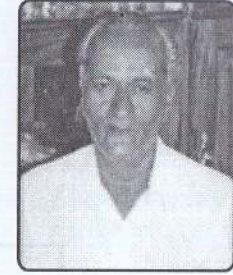
ஷண்முகத் தெய்வந் தனையே கணமெலாம்
கண்ணெனப் போற்றிக் களிப்பதால் - மண்ணதில்
சண்முக நாதனார் சாந்தக் குணங்கூடத்
தண்முகம் சேரத் தரித்து

போர்தரு துன்பங்கள் போக்கிட வெண்ணி
ஊர்தரு மின்பம் உதறினர் - யார்தான்
மறந்திட்ட போதும் மறையோத நாளும்
மறக்காத மாமனிதன் காண்

கொடிக்கம்பப் பூசைதனைக் கம்பீர மாய்நீ
வடித்தெடுக்கும் வழிபாடு தன்னால் - நெடித்த
மகாராஜ ஸ்ரீயெனும் மங்காப் புகழ்தான்
மிகாதோ ளங்கெங்கு மே?

வேதம் உபநிடதம், வேட்கும் முறையதும்
பேதமின் றியதமிழ்ப் பேச்சுடன் - நாதனின்
நற்கருணை நாடினர்; நாடின நல்கியும்
நற்றவஞ் செய்தார் நயந்து

நாதஸ்வர வித்துவான் எம். எஸ். சண்முகநாதன்

நேரிசை வெண்பா

நாகசுரம் என்றிடும் நல்ல கருவியில்
நாகசுரம் என்றிடு நாதமாம் - ராகசுரம்
தந்த மொழிகேட்டுத் தானாய்நல் நாகமும்
வந்திட்ட வாண்மை யிவர்க்கு

மாவைப் பதியின் மனங்கவர் வித்வானாய்க்
கோவை விரவிய கோமகன் - சேவை
செயலில் செயற்கரிய சேகவந் தன்னில்
நயத்தகு நன்மை நயந்து

ஓரசியலறிஞர் மாவை சேனாதிராஜா

நேரிசை வெண்பா

தந்தையாம் செல்வா தளபதி யண்ணனமிர்
தந்தசொல் சிந்தையில் தாங்கியே - நந்தமிழைக்
காக்கும் பணியிற் கருத்தொரு மித்தனன்
வாக்கும் செயலும் வளர்த்து

மாணவ னாயன்று மாசுள் மனத்தவர்
ஆணவந் தன்னை யறுத்திட — வேணவாக்
கொண்ட விளைஞனாய்க் கொள்கைக் குரியநல்
தொண்டனா யாகினன் தான்

பிறந்த விடத்தின் பெயருரை முன்னோர்
சிறந்த தடத்தின் சிறப்பால் - பிறந்திட்ட
மாவையை முன்னெழுத்தாய் மாற்றினன் நம்மவர்
கோவை நினைத்திடக் காண்

இளமையை யெங்கள் இனத்துக்காய் ஈந்தே
வளமிக்க வாழ்வை விடுத்து – உளமிகக்
கொண்ட தமிழ்ப்பணிக் கேதனைத் தந்தவருந்
தொண்ட னரசியல் தூண்

நாடாளு மன்றத்தின் நற்றமிழ் நாயகனாய்
நாடாள நந்தமிழ் நாட்டுக்காய் - வாடாமல்
வாழும் நிலையதை நாடியே நின்றனன்
நாளும் நலிந்தான் நமக்கு

நந்தமிழ் நாயகனாய் நாடாளு மன்றத்துள்
நந்தமிழர் தாமுந்தான் நாடாள் — எந்நாளும்
நிறம்மாறாக் கொள்கையும் நீதி யுரையுமாய்
திறம்பா திருந்த தலை

நவந்தகிருஸ்ண பாரதியார்
01.03.1889 - 1954

நேரிசை வெண்பா

தமிழ்நாடு விட்டுத் தமிழீழம் வந்து
தமிழ்நாடத் தந்திட்ட தற்காய் - அமிழ்தனைப்
பாரதி யென்றுயர் பட்ட மளித்துப்
பாரதி போற்றிப் பணிந்து

நவநீ தகிருஸ்ண பாரதி யென்ற
தவசீல மிக்க தமிழன் - பவவினை
மாற்றத் திருவா சகவுரை தந்த
ஆற்றலான் ஆண்டான் தமிழ்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

இமிழ்கடல் தாண்டி இயற்றமி முலகாந்
தமிழகந் தனிலும் தனிப்பெரு மதிப்பொடு
திகழும் வகையில் தீந்தமிழ் தம்மின்
புகழின் வித்தாய்ப் பொலிவுறு பாவாம்
மணிவா சகர்வாய் மொழிதனுக் குரையை
அணிசெய் தளித்த அருளா ளனுமாய்
செய்யத் தக்கது செய்யத் தகாதது

ஐய மின்றி அனைவரும் அறிய
உலகியல் இயல்பும் ஒழுக்க நெறியும்
உலகியல் விளக்கம் உகந்தே யளித்தும்
வேண்டும் வகையில் விரும்பும் வழியில்
மாணவர் கற்க மாதிரி இலக்கணம்
பார தீயம் பகுதிகள் ரெண்டு
பார மின்றிப் படிக்கத் தந்தனன்
வாடிய பயிரின் வாட்டந் தன்னால்
வாடிய வள்ளல் வாண்மை வாழும்
திறம்மு ரைத்திடத் தீந்தமிழ்க் கவியால்
பறம்பு மலையின் பாரி காவியம்
எழுங்கதிர் ஏற்றின் எங்கும் என்றும்
செழுங்கதிர்ச் செல்வம் சென்றே சேரும்
எனுமோர் கருத்தை ஏற்றித் தந்தும்
அடியைப் போல அண்ணன் தம்பி
நொடிக்கு முதவா நுண்ணிய கருத்தைத்
திருவடிக் கதம்பத் திருப்பெய ராலே
திருந்தத் தந்தும் திருவைத் தந்தும்
இன்னா செய்யா இறைமறை வழியில்
அன்னியர் ஆணவம் அழித்தார் கதையைக்
காந்தி வெண்பா காவிய மாக்கிச்
சாந்தி நிலவ சமூகஞ் சிறக்கப்
பாடி மகிழ்ந்த பாவலன் பலதும்
நாடத் தந்த நற்கவி பார்த்துப்
புலம்போற் பரந்த பேரறி ஞனென்றே
புலவர் மணியெனும் பட்டம் பெற்றும்
வெண்ணை யுண்ட கண்ணன் புகழ்பாடி
வெண்டமிழ் தந்தே வெண்ணெய்க் கண்ணனார்
என்னுமோர் நாமம் ஏற்றும்
இன்னுமோர் பாரதியாய் இங்கிருந் தனரே!

‘புலவர்’ ம. பார்வதிநாதசிவம் அவர்கள்

நேரிசை வெண்பா

பண்டித மாமணி, பார்புகழ்ப் பேராசான்
பண்புடை மாமனிதப் பேரொளி – அண்ணல்
கணபதிப் பிள்ளைதம் கல்விக் கணக்கில்
மணக்கும் சிவத்தின் மரபு

புரட்சிக் கவியேறு பாரதி தாசர்
அரசின் அருகிருந் தன்பைப் – பருகியே
ஆர்த்தெழு நற்கவிதை யாக்கிட்ட பாமணி
பார்வதி நாத சிவம்

மட்டுவில் தந்தவெம் மாண்புடை வேற்பிள்ளை
நட்டுவைத்த நல்ல பரம்பரை – தொட்டுவிட்ட
காரணமோ? தாயகக் கல்வியோ? பார்வதி
பாரணமோ? ஏதுன் பரப்பு?

செந்தமிழால் அன்னைக்குச் சேவகஞ் செய்திங்கே
நந்தமிழ் நாட்டிய நாயகனே – சந்தப்
பவனியில் பாவலர் பக்கத்துள் ஞன்பேர்
அவனியில் என்றும் அறை

தேர்ந்த தமிழாலே தெள்ளிய சிந்தனை
சார்ந்தநல் சற்குண சீலனாய் – யார்க்குமுடன்
பார்த்திடும் மாத்திரத்தே பைந்தமிழ் தோற்றிடும்
பார்வதி நாத சிவம்

சக்தி யுபாசனை செய்மகா லிங்கசிவம்
பக்திதந்த தோர்நற் பரிசாய் – உக்கிரன்
பார்வதி யின்னருட் பார்வைதான் பட்டதே
பார்வதி நாதசிவம் பால்

தம்பியென் றேசிறியர் தக்க பெரியரும்
நம்பி யழைத்திடும் நம்பியாய் – நம்பிய
மன்னுயிர் காத்து மனிதந் தழைக்கத்
தன்னுயி ருந்தருவர் தாம்

நினைத்த வுடனே நிறைவாய்க் கவிதை
புனைந்திடும் வல்ல கவிஞன் – தனைநாடிச்
சார்வதன் சான்றாய் தமிழினைத் தந்திடும்
பார்வதி நாத சிவம்

நிலைமண்பூல ஆசிரியப்பா

சிந்தைச் சிறப்பே செல்வ மென்ற
எந்தை வள்ளுவன் ஏற்ற வழியில்
சிந்தை முழுதும் செறிந்து செழிக்க
எந்தை இவனுள் இறங்கி இருப்ப;
நகைச்சுவை யூடே நன்னெறி யூட்டும்
வகையிற் கவிதை வடிக்கும் வல்லான்
பூதல மேன்மைப் புரிதல் காட்டக்
காதலும் கருணைக் கன்னித் தொகுப்பால்
நாடி பிடிக்க நாட்டினர் தம்மை
நாடி நந்நெறி நாட்டியும் பின்பு
உயர்வு தாழ்வு உற்றே உலகு
துயருறும் தன்மை துய்த்துக் காட்ட
இருவே றுலகம் இயற்றித் தந்தும்
வள்ளுவன் வழியில் வாழ்க்கை தன்னை
உள்ளிய வொருவன் உயர்வின் செழிப்பை

வானம் போத்த வன்புகழ் கொண்ட
மானம் காத்த மறக்குடி வேந்தன்
என்றே எவர்க்கும் எளிய நடையில்
நன்றே தந்தும் நலந்தான் செய்தும்;
ஐயம் இன்றி அருந்தமிழ் மொழியில்
செய்யுள் நடையைச் செய்திடு வோர்க்காய்
“கவிதை எழுதும் கலை”யை வடித்துக்
கவிஞர் பலரின் கவலை கழித்தும்;
செம்மொழி யாகிச் செகம்புகழ் தாயாம்
தம்மொழிச் சிறப்பாம் “தமிழ்ச் செல்வம்;”
ஏது மறியா எண்ணரும் மக்கள்
நாதி யின்றி நலிந்த காலை
தந்தை தவறத் தாயோ கதறச்
சிந்தை நொந்த சிறிய பெண்ணாள்
தாயைக் காக்கவும், தந்தை தவறிய
நோய்கொள் பூமியை நாடவும் மறுக்கும்
உரமாம் மனத்தின் உளதாம் கருத்தை
“இரண்டு வரமாய்” இனியவ னிடத்துக்
காதலாள் பெற்ற காதலார் கதையை
வேதனை தூவியே விரித்துத் தந்தும்;
காதலர் இருவர் கருத்தொரு மித்த
ஆதரவு பட்டதே அளவிலா விற்பம்
எனுமோர் கருத்தே, எந்தாய் மொழிபே
இனிதாம் தமிழின் “இனுமொரு திங்கள்;
சாதல் நீக்கிச் சமத்துவம் பெருக்கி
ஈதல் இசைபட இன்பம் பரப்பும்
பாரி நிறையாம் “பசிப்பிணி மருத்துவன்;
நேரிய சிறப்பை நிறைவாய்த் தந்தும்;
“சுதந்திரன்” “ஈழநா டெ”ன்றும் தொடர்ந்து
“உதயன்” “முரசொலி” ஊடகந் தம்மில்
இலக்கிய இன்பம் இணைத்தே காட்டித்

துலக்கிய பெருந்திறத் தூணென விருந்தும்
பொன்விழாக் கண்ட பொறையுடைப் பாமணி
தென்னிள மங்கைதம் தேய்புகழ் துலக்கிடப்
பட்டிமன்றம் பாவராங்கம் பத்திரிகை யென்றே
தொட்ட தனைத்தும் துலங்கத் துலங்கித்
தமிழே வாழ்வாய் தாமமைத் தனனே!

இரண்டு வரம் வேண்டும்

காதலும் கருணையும்

பசிப்பிணி மருத்துவன்

தமிழ்ச் செல்வம்

மானம் காத்த மறக்குடி
வேந்தன்

பண்டிதர் குருகவி மஹாலிங்கசீவம்

1892 - 1941

நேரிசை வெண்பா

மட்டுவில் தந்தவெம் மாண்புடைவேற் பிள்ளைபுடம்
இட்டுப் படைத்த இளங்கவி - எட்டெனுந்
திக்கும் இயம்பிடத் தந்தவுந் தீந்தமிழ்
நிற்கும் நிலையாய் நீண்டு

செய்யுளி லக்கணம் செப்பிடும் கலையில்
செய்த செய்யுளைச் சேர்த்திடில் - செய்யுள்
யாப்பிலக் கணத்துக்கே யாதும் குறைவிலா
யாப்பிலக் கணநூலே யாம்

சோதனை செய்யாமற் சொற்சிலம் பத்தினாற்
சாதனை செய்தநற் சட்டம்பி - போதனை
தந்தவேற் பிள்ளை தமிழினி தாய்வாழத்
தந்தவெம் மகாலிங்க சீவம்

கவிசெய் கலைதன்னைக் கற்பிக்கும் காலை
கவிசெய் கலைதன்னைக் கொண்டாய் - கவியூற்றின்
வழிபார்த் தவர்தம் விழியுட் கதையுன்
அழியாப் புகழக் கரண்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

மூச்சாய்த் தமிழை முகர்ந்து முயங்கிப்
பேச்சா லுலகைப் பெரிதும் கவர்ந்தும்
சக்தி வழியிற் சகத்தைச் செலுத்தப்
பக்தி செய்தும், பாடிக் கொடுத்தும்
அளவில் தனிக்கவி அளித்தும் ஐயன்
பழனிக் குமரனிற் பாடல் புனையப்
பெருகிய கற்பனைப் பெருந்திறந் தன்னால்
குருகவி யென்றே கொண்டதோர் புகழும்
நம்பர் வாழ நன்னெறி தன்னைக்
கம்பரா மாயணம், காந்தீ யந்தனில்,
திருக்குற ளெனும் தெய்வ வழியில்
தருமிவர் தமிழைத் தாமுண் டபேரிவர்
அற்புதம் பார்த்தே அவனியிற் சிறந்த
கற்பனை மிக்க கவியென விழிப்பர்
கண்டதைக் கேட்டதைக் கற்பனை வடிவைத்
தண்டமிழ் தன்னிற் தாமாக் கிடவே
கவிசம யமெனுங் கணமது யார்க்கும்
புவியினி லுண்டு, புலவ னிவர்க்கோ
அப்படி யொன்று அமைந்த தென்று
செப்படி வித்தை செய்தவ னில்லை
அருள்தரு நேரம் ஆண்டவ னுக்காய்
இருத்தல் இன்மை இவர்க்கும்
பொருந்தும் பெருமை பெற்றார் பேறதுவே!

குருகவி வே. மஹாலிங்கசீவம்
வரலாறும், ஆக்கங்களும்

யோகர் சுவாமிகள்
29.05.1892 - 1964

நேரிசை வெண்பா

சித்துக் கலையது சித்தித்த யோகர்
சத்துத்தான் சித்தொடு சித்திக்க — வித்துத்
தனைநாடி நல்ல தமிழ்க்கவி தன்னால்
வினையோட்டி வாழ்ந்தா னினிது

சிந்தனை செய்து சிறக்கும் பெரியோரில்
வந்தனை செய்து வளர்ந்தோன் — கந்தனைத்
தொழுவதிற் கள்ளந் தவிர்த்தலே உள்ள
வழுவினை வழுத்தும் வாய்

நல்ல குருநாதர் நம்மை வருத்துதல்
கொல்லவல்ல கொல்லவல்ல கேளது — பொல்லாவினை
போக்கி யெமக்காம் பொருந்திடு முத்தியைத்
தூக்கியே தந்திடத் தான்

எப்பவோ வெம்தலையி லெல்லா மெழுதினன்
தப்பவோ வல்லால் தவிக்குமெம் — அப்பன்
ஒருவனே யெம்வினை ஓர்ந்து முத்தி
தருவனே யென்றான் தினம்

கதிர்காமக் கந்தனிடம் காதல் கனிய
புதிர்போ லவனங்கே போவான் — துதித்திங்கோ
யாம்போகி லிங்கோ யாழில் இருக்கும்
ஜாம்பவா னென்றல் தகும்

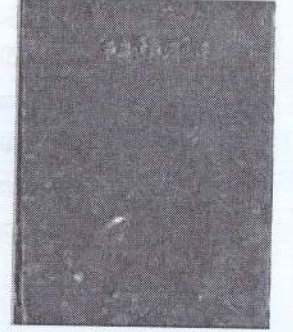
ஒருபொல்லாப் பென்றேதான் ஒன்றுமிங் கில்லை
உருக்கொண் டெமையிங் குறுத்த — வருமிவை
புதிதாய் பிறப்பதில பூர்வீகப் பேறென
விதியை விரிப்பான் விதந்து

தாமுள் நினைப்பதைத் தானுள் ளுணர்ந்து
நாமுளம் வெட்க நவின்றவன் — நாமுணர்ந்த
தற்காலச் சித்தன் தகைகொண் டிருந்துமே
தற்பெருமை யில்லா தவன்

தவறிழைத் தோர்தமக்குத் தக்கநெறி காட்டி
அவமழித் தாற்றல் அருளித் — தவநெறிக்
கருத்தினைப் பாமரரும் கண்டிடப் பாட்டில்
இருத்தி இயம்பினன் இங்கு

எல்லாம் நன்மைக் கெனவே யறமுரை
எல்லாம் எளியவா மோரிரு — சொல்லாம்
துணைகொண் டறிவுரை தந்தே யருளிய
இணையில் தத்துவச் சித்து

பவமது போக்கவும் பைந்தமிழ் பேணவும்
சிவத்தொண்டைச் செவ்வனே செய்தும் — சிவதொண்டன்
என்னுமோர் சஞ்சிகை ஏற்ற நிலையம்
மன்னுலகுக் கீந்தான் முயன்று

நற்சிந்தனை

“கண் வைத்தியர்” வைரமுத்து

நிலைமண்பூல ஆசிரியப்பா

ஆங்கில மருத்துவம் ஆக்கிடும் மருந்துத்
தீங்குகள் இல்லா திருத்தங் கொண்ட
சிங்கப் பூரின் சித்த வைத்தியம்
பங்க மின்றிப் படித்தே வந்து
கைராசி கொண்டே கண்ணோய் தீர்த்த
வைரமுத் தெனுமோர் வைத்திய நிபுணன்
மேலைத் தேய மருத்துவ முறையின்
நூலைக் கற்கா நுண்ணிய வறிஞன்
ஈழ நாட்டின் எங்கனும் இருந்து
நாளும் இவரை நாடி வந்தோர்
தங்க இடமும் தக்க மருந்தும்
பங்க மின்றி பார்த்துக் கொடுத்த
பரம்பரை மருத்துவப் பாங்கது தொடராய்
வரும்வகை வார்த்த வனிதை யராம்நல்
தங்க முத்து தங்கை ராசொடு
மங்க மருத்துவ மரபும் மறைந்ததுவே!

உசாத்துணை நூல்கள் :

- ஈழமண்டல சதகம் – உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை
- “மாவைக் கந்தன் வரலாறு” – மஹாராஜஸ்ரீ சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்
- திருத்தல வரலாறு (மாவைக் கந்தன் ஆலயம்)
சைவத்திரு கா. சிவபாலன்
- “மாருதப்புரவல்லி கப்பற்பாட்டு” – த. சண்முகசுந்தரம்
- “கலைப்பூமி” – மா. அருள்சந்திரன்
- இடப்பெயர் ஆய்வு: (காங்கேசன் கல்வி வட்டாரம்) –
கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்
- மிருதங்க சங்கீத சாஸ்த்திரம் – பிரம்மஸ்ரீ
அ. நா. சோமாஸ்கந்த சர்மா
- இணையத்தளங்கள்:
- Noolakam.org
- Ourjaffna.com

நூலாசிரியர் பற்றி....

மாவைப் பதிதன்னின் மாணுயர் மக்கள் நலமறிந்து
மாவைக்கோர் மான்மியம் மன்பதை போற்றக் கொடுத்தமைந்த
மாவைப் பதிபிறந்த மாண்பார் உமாபாலன் நம்மனதிற்
காவிற் கனிந்த பழமாய்க் கனிச்சாறாய்க் கூடினனே!

பண்டிதர் ம.ந.கடம்பேசுவரன் எம்.ஏ

மாவைப் பதியின் இயற்கை அழகுத்
மாவைப் பதியின் ஆலயச் சிறப்பும்
அந்தணர்ச் சிறப்பும் அறிஞர்ச் சிறப்பும்
கவிஞர்ச் சிறப்பும் கலைவலோர்ச் சிறப்பும்
எழிலார் வெண்பா அகவற் பாவில்
படைத்தே மாவை மான்மியம் என்றே
நூலாய்த் தந்தனர். அவர்தம் கவிதை
ஓசைச் சிறப்பும் அணியின் சிறப்பும்
கருத்துச் சிறப்பும் கொண்டே விளங்கக்
கண்டோம் மகிழ்ந்தோம் அற்புதம்! அற்புதம்!

— புலவர் ம. பார்வதிநாதசீவம்